

LA PUBLICITAT

REDACCIÓ I OFICINES: PASSEIG DE GRÀCIA, 34, BAIXOS. — TELEF. 1451-A. BARCELONA, dissabte, 3 de febrer de 1923 TALLERS D'IMPREMTA: CARRER DE BARBARA, 11 I 13. — TELEF. 1516.

EDITORIAL L'ESQUERRA CATALANA

Ha estat ajornada fins a nou avís l'Assemblea Constituent de l'Esquerra Catalana que havia de celebrar avui la seva sessió inaugural. Sabem que la fórmula de l'ajornament és un eufemisme. La cosa certa i exacta és que l'Assemblea projectada ha fracassat abans de celebrar-se. I els seus organitzadors han volgut evitar que el fracàs esdevingués públic i sorollós.

Si es tractés solament d'un piet de partit, nosaltres no comentariem aquest esdeveniment. Però es tracta, en veritat, d'un episodi interessant de la política catalana, directament relacionat amb les tendències noves del nacionalisme català. Diguem-ho en poques paraules: s'ha desistit, almenys per ara, de la celebració de l'Assemblea, perquè els representants dels diversos elements que hi havien de concórrer no han pogut posar-se d'acord en el punt concret del problema català. Mentre que els uns no passaven de l'acceptació d'una autonomia més o menys federativa dins l'Estat espanyol, els altres afirmaven el dret de Catalunya a la integralitat nacional.

Havem d'elogiar sincerament l'actitud dels representants de les dues tendències. Amb relativa facilitat haurien pogut arribar a una fórmula de concòrdia externa, a una fórmula vaga o ambigua, susceptible d'ésser adaptada a les dues interpretacions contràries. Han rebutjat aquest procediment fraudulós, massa en voga en els partits polítics i socials, i han mantingut llurs respectives posicions.

Entre els republicans catalans que havien d'assistir a l'Assemblea hi ha els republicans de la República espanyola que veuen el problema català com un aspecte del problema hispànic, i els republicans de la República catalana, que senten el caràcter nacional del nostre problema i consideren que el problema hispànic és per a Catalunya un problema exterior.

Per segur tenim que aquesta darrera tendència ha d'ésser la qui en definitiva triomfi. I la pitjor equivocació que podrien cometre els nombrosos elements que dins les esquerres polítiques catalanes defensen la tendència nova, és d'avenir-se a unions, conjuncions o coalicions permanents amb les restes de partits i d'organitzacions que són la pallida claror de posta d'una etapa que ja ha passat en la política de Catalunya.

Ens havíem abstenut fins ara de dir res de l'Assemblea d'Esquerra, perquè des de bon principi creguérem que era una equivocació, i no volíem que la manifestació d'aquest parer nostre pogués semblar inspirat per una gelosia de grup, ni volíem tampoc influir poc o molt en l'ànim dels patriotes que se sentíen decantats a donar-hi llur concurs. Però ara que els fets, espontàniament, han confirmat les nostres previsions, declarem francament aquesta opinió.

La constitució d'un nou partit català a base dels elements representats pels qui signaven la convocatòria de l'Assemblea d'Esquerra, no seria, al nostre entendre, profitós per a la causa catalana ni per a la causa dels ideals democràtics i republicans. No donaria bon resultat la barreja dels qui senten plenament la idea nacional de Catalunya i els qui encara adscriuen espiritualment a Espanya. No donaria tampoc bon resultat la barreja de la jove generació que arriba a la vida política catalana, amb els polítics vells — o envellits en plena joventut — que usen els trucs descredats i la saben massa llarga.

Aquesta classe d'unions són un parany que cal evitar. Les forces noves s'esbraven quan es barregen amb les forces velles. Corré no tornar a caure en l'error fonamental dels homes de l'antic nacionalisme republicà, del famós C. N. R., quan pactaren la Unió Federal Nacionalista Republicana. Les operacions polítiques no són operacions aritmètiques, i sovint les sumes heterogènies, quan no les porta un vent popular, resulten restes.

Aquells mateixos grups i aquells mateixos homes de catalanitat incompleta o atenuada, que dins un organisme comú serien un destorb o una remora, poden prestar des de llur camp propi serveis estimables a la causa catalana, cooperant a l'esforç decisiu que les noves forces del nacionalisme realitzen per aconseguir la llibertat de la Pàtria. En política, no s'ha d'unir mai en un organisme permanent allò que no està ja unit per la plena unitat de l'ideal.

LA POLITICA Full de dietari

ORGANITZACIÓ I ACCIÓ CATALANA

Continuem celebrant-se les reunions per l'organització de la nova assemblea catalana a grups catalans.

Barcelonès s'han reunit amb la Comissió catalana de representació del districte de Sant Martí de Sarrià, nomenant com a representants a: Lluís Baró, comissari, i Lluís Baró, comissari, i Lluís Baró, comissari.

Con a les anteriors, regnà a tota hora un bell entusiasme.

CONFERÈNCIA A L'HENAU

Organitzada per l'agrupació catalana de l'Henau, donà pas, dilluns, a la sessió de la sessió, en la qual, després d'una conferència a l'Henau, nomenant com a representants a: Lluís Baró, comissari, i Lluís Baró, comissari, i Lluís Baró, comissari.

EL CONSELL DIRECTIU DE L'ATENEU AUTONOMISTA DEL DISTRICTE III

El Consell Directiu de l'Ateneu Autonomista del Districte III ha quedat constituït en la següent forma:

- President, Ignasi Dolzans de Puig de la Bellera; vice-president primer, Lluís Baró; vice-president segon, Ernest Dolzans; tesorero, Mariona de El Bonet; comptador, Joaquim Fontany; secretari general, Joan Rodríguez; vice-secretari, Antoni Montaud; vocal arxiver, Josep Zepeda; i vocal, Martí Oñederra, Abel Bladé, Domènec Corominas i Segundí Cusí.

VARIAT UNA ATZAGAIDA DEL SENYOR RAYENTOS

El fet d'ésser el senyor Rayentos fill de la província, téu creure a molts, en ésser-ne nomenat governador civil, que ens privaria d'aquelles escenes tan novals i tan pintoresques, que són el millor record que queda de la gestió dels qui passen per aquell càrrec. Hem temia, doncs, que amb el senyor Rayentos no es repetirien escenes per l'estil d'aquelles dels seus autors, que ignoraven, no ja la categoria, sinó l'existència del nostre gran teatre Liceu, de la Hispano-Suïssa, etc., etc.

Afortunadament, no ha estat així. El senyor Rayentos, nadiu de Vilafraça, resulta un governador tan espanyol com els altres.

Un cas recent i rigorosament autèntic ha vingut a provar-ho.

Algú — i és clar que de la U. M. — acordà a visitar el senyor Rayentos a l'objecte de denunciar-li que el candidat regionalista per Castellterçol és bellugava d'una manera alarmant i que calia fer alguna cosa en contra. El governador ho trobà molt posat en raó i preguntà el nom del candidat de la U. M. N. El comunicant acabà d'assessorar-lo: — És el senyor S... —

Despatxades les altres visites, el governador es posà a complir la gestió promesa. Demanà la llista de Teléfonos i, trobat el nom del senyor S., li pregà que es presentés ràpidament.

L'entrevista fou com acostuma a ésser en aquests casos. El tenia ordre del Govern de protegir la U. M., i es posava, per tant, a la seva disposició per a tot el que fos menester.

El senyor S... ho agrai com era del cas. No obstant — digué — sento molt no poder admetre els esforços de V. E. per la poderosa raó que jo no soc el senyor S... de la U. M. N., sinó el senyor S..., president de l'Ateneu Autonomista del districte III.

Ens hauria agradat veure la para que devia fer el senyor Rayentos.

QUESTIO DELICADA

Cal que els fills s'assemblin a llur pare, sota pena d'ésser tinguts com a il·legítims?

En la legislació espanyola que, ara com ara, és la que ens pertoca, no crec que hi hagi cap cosa que permeti de sostenir-ho. En la francesa, tampoc. En l'anglesa, en l'anglesa no es pot dir tot d'una. Des cops en pocs moments un nen, la paternitat del qual era discutida, ha estat dut davant el jurat i els jurats perquè veient-lo decidissin si el pare legal era el pare autèntic.

El tribunal s'ha abstenut de fallar en tots dos casos. I ve un altre cas suscitat en un judici de divórci a instància del marit, que és fustigat a Londres. El fustigat pretén que l'infant que li posat al món li seva muller no li pertany. — Que el portin — diu el jutge — Compareix l'infant, un minyónet de sis anys; compareixen simultàniament el pare segons la llei i el pare segons la maternitat.

L'infant, de cop i volta resta una mica intimidat. A què treia cap tota aquesta centinela? El jutge, un bon home, fa el que pot per assegurar-lo i posar-lo a tot.

— Punt — li diu —, mira quina perdua més poca-solta, que portis!

Els advocats, les parts, els xiverrers, tot hom riu a cor obert.

De tota manera, el jutge troba que el noiet no s'assembla a cap dels dos homes i prega a la maternitat que se l'emporti.

LA TELEFONIA I L'HEROISME

L'heroisme pot atènyer-se en el cor de tothom. No hi ha estatut, ni professió que veti l'heroisme. Hi ha hagut botiguers i burócrates que han estat herois admirables. Hi ha hagut herois que han estat cirque-botes o capatins. Agafem un diari i ens assabentem que una telefonista acaba d'esdevenir heroïna.

Ara veurem com. La telefonista de Loggan (West Virginia) era davant el quadre, fent feina. A l'immoble veí es calava foc. Correu, cuiteu... Alarma, xiu-llets... Ella, tanmateix, no es belluga.

Segueix donant comunicació a qui la demana. L'incendi avança; destà una línia, en destà dues. La telefonista continua fins que cau l'última línia. El fum comença a entrar... Els bombers la trouen a pes de braços, mig asfixiada.

Això és un cas d'heroisme professional, no es pot negar.

A Barcelona és possible que a les Centrals i Sub-centrals (la de S. P. compresa) hi hagi nombre de senyorettes capaces d'imitar l'exemple de llur col·lega nord-americana.

No obstant, posats a cercar heroisme en el nostre ram telefònic, creiem que faríem més bona collita entre els administratius, abocats barrejats, homes prou valents, tot hom de confiança.

Un signe de vitalitat de la raça

La convivència aquests darrers mesos amb una distingida dama americana, de personalitat prou densa i treballada per poder prendre's com a representativa, filla de català per la línia paterna i neta de catalans per la materna, m'ha permès d'intentar un esbós d'anàlisi de la psicologia del catalans transplants, no dels nascuts a la nostra terra i que se n'exilaren ja formats espiritualment, sinó d'aquells que hi nasqueren lluny i des de la primera edat han enfondit els arrels de la seva ànima en altres terres.

Posar-se el problema davant d'un esperit complex de destriar-ne po que pertany a la raça i po que és fruit del medi, és sempre un plaer intel·lectual d'un fort interès. Però si es tracta d'una manera concreta i viva de la pròpia raça, l'estudiari-ne les possibles reaccions en medis estranys a la seva vida normal, es converteix d'un goig espiritual en un deure patriòtic, per tal com el coneixement de la unitat psicològica de raça és la pedra fonamental de la nacionalitat.

Des d'un punt de vista científic que consideri només la qüestió de l'herència, és indubtable que els descendents de catalans, sense sang barrejada, seran exemplars purs de raça catalana. Però és també indubtable que en la seva formació anímica hi haurà influència del medi (sobre tot si l'acció modificadora persisteix en més d'una generació) i que en les seves manifestacions externes apareixerà conjuntament amb l'afany de catalanitat, quelcom de nou degut a l'ambient.

Ha de patir-ne el nostre noble egoisme patriòtic d'aquestes transformacions? Jo crec que no. En les races de misticisme clos, que pensen i treballen de fora enfora, el món extern pot ésser una perturbació que desfiguri i arribi a capgirar el jo espiritual. Però en una manera d'ésser psicològica com la dels catalans, amb un fons de sensualitat sempre latent, treballats per la història en el rodol dels temps i dels pobles, amb una activitat intel·lectual centrifuga, pensant de dins a fora, la influència del medi ha d'ésser educativa, però no perjudicial. I ha d'ésser també intensament recíproca.

Aquesta reciprocitat és deguda a la riquesa de contingut racial. Em sembla que la característica més alta de l'ànima catalana està en un just equilibri entre la quantitat i la qualitat. Respon a la primera, un sol fet de raó humana, una norma preparada de menjar, un sentit ample i frano de la vida; i a la

segona, una flexibilitat espiritual i una facilitat d'adaptació que fan del català un home que sap sempre sortir-se de les dificultats que presenta la lluita per la vida.

No són específicament nostres les desproporcions. Ni un tresor predominant de quantitat en brut, sedimentada immòbil en capes espesses, ni una agilitat inconsistent i funambulesca; ni la limitació exquisida, ni l'exaltació sobrehumana. La major força racial que tenim prové de l'estret equilibri en quantitat i qualitat. I és una prova de la seva doble existència, les antinòmies que es presenten quan l'equilibri es trenca, oposicions aparentment desconcertants que tant abunden en el nostre poble, el qual presenta enfront del clàssic morigerat curt de volada, concreció pura del més tradicional conformisme, a l'eixelebrat impenitent, al creador de les més utòpiques enclotiques, al voluntari de totes les guerres, a l'artista de les màximes novel·les, al correligionari de les causes absolutes i a l'inventor de tots els enginyers estrambòtics. Manifestacions extremes d'un contrast que tots els catalans portem dins per la doble riquesa del contingut.

La influència del medi, amb una psicologia així, pot donar insospitades i belles conseqüències. Un ambient nou, possiblement d'una major frescor, acusa sovint les variacions esbossades en el fons anímic, afina les rudeses del bloc dels desbastats, n'estilitza les arestes i en sorgeix de l'oclosió una psicologia amb arrel de raça, però vària, rica de matis i nova.

Han tingut sempre els catalans un caire de rodamons. Es aquesta una antinomia més; la pruja de marxar a l'aventura, sabent que s'emporten la llavor de l'enyorança. Arreu de la terra, enllà dels continents i a l'altra banda de la mar, trobem llurs germanes de les que en pujà com un fervor testimoni d'unitat de raça i de nació, un enyor igual. Mares germanes que han arrelat en altres terres formant noves establers i creant noves generacions en les quals bellament es barrejen les característiques fonamentalment nostres amb la llure espontaneïtat de les terres noves.

Jo hi vull veure, en aquesta força i fecunda possibilitat de remodelar-se mateixos, una prova que la raça, si té geogràficament definida, és un bon vehicle d'humanitat, i que malgrat de la seva antigor es manté viva i jovent.

Jo hi vull veure, en aquesta força i fecunda possibilitat de remodelar-se mateixos, una prova que la raça, si té geogràficament definida, és un bon vehicle d'humanitat, i que malgrat de la seva antigor es manté viva i jovent.

En els compostos de tenir (entre els quals no es compta l'herència, que no és protèntic, sinó protèntic), netem vacil·lacions entre les formes en è (sustit) i les formes en és (sustit) amb una ponderança, però, d'aquestes (que són les preferides en la llengua llatina i les soles possibles en afiançar un pronom (sustit-les, no sostit-les); però aquestes formes en és es troben ja establides per formes en ingues (sustitngues), les quals indubtablement rebrien una forta impulsió, potser irresistible, el dia que s'ingues aconseguís suplantar definitivament la forma ten.

P. Fabra

CARNET DE LES ARTS

El concurs Plandiura : Impressió de conjunt

Mai no havíem vist a Barcelona una exposició particular tan extraordinàriament significativa com la que actualment es celebra en aquestes Galeries amb motiu del concurs obert pel senyor Plandiura.

Prengui's com a pura manifestació artística deslligada de tot altre interès, miri's si es vol com a exponent de la sensibilitat i de l'esperit col·lectiu català, la seva significació és decisiva.

Na fa gaires dies que en aquestes mateixes columnes referíem-nos a una altra exposició particular, deiem tot intentant de fer un breu arquet històric de la pintura catalana de des dels darrers del segle fins avui que en aquestes anys la intel·ligència havia disciplinat l'instint natural dels nostres pintors i que en matèria artística, finalment, s'havia convingut que l'ordre almeny val tant com la llibertat. Poc esperàvem que ben aviat els nostres artistes confirmessin d'una manera tan brillant la magna assecció de la pintura catalana durant aquests últims trenta anys.

Quina sorprenent diversitat dintre la profunda unitat espiritual revela el conjunt d'aquelles obres! Quina robusta maduresa en l'ofici, aduq en els més joves, i potser podríem dir, precisament en els més joves. Quina elegant serenitat de concepte no palpita en aquelles sales!

Tanmateix la nostra pintura ha entrat a la majoria d'edat i finalment queda sotada la noble tradició dels Marí, Alsina, dels Mercader i dels Vayreda, que les sotragades, altrament frèniques de la desfeita acadèmica, que trasbalsaren la nostra pintura, havien interromput temporalment. I aquesta reincorporació a la tradició insuperable de tant més transcendència perquè amb ella s'hi aporten tots els guanys de l'impressionisme que el capdavant ha estat el que ha fet reaccionar la sensibilitat pictòrica moderna.

En aquestes obres el profund sentit realista de la raça s'afirma amb més claredat, però també amb molta més finesa. Però de la mateixa manera que com més madur i maleable és un idioma més apte és a expressar tota mena de sentiments per íntims i efusius que siguin, contribuint a model·lar i fer inconfusible la personalitat del poble que el parla, els nostres pintors també en perfeccionen llur llenguatge pictòric, han fet més palesa llur catalanitat i més evident la nostra personalitat nacional.

També hi ha seguretat que si s'ha guanyat aquest conjunt d'obres i sense dir-ne la procedència, es passessin pel món els crítics fins els menys sagaces no gosarien pas classificar-les sols al nom de cap país amb personalitat oficialment reconeguda actualment.

Cert que s'hi desconfreixen influències sobolrades franceses, però, des podria prendre per pintura francesa? De cap manera. És bona? És espanyola? No de cent homes Many. I, doncs, d'un és aquesta pintura tan serena, tan fina i tan humana? I molt possible que la imatge del Mediterrani els acudís a la ment i recordessin un bell país on l'oliveta creix i el taronger, on el pi sona alça la copa efusiva, on hi ha cases amb parets fines i daurades i una terra on s'arrapa l'antiga arrel de Roma i en la qual ara hi germinen les flors de totes les inquietuds modernes, el nom de la qual és Catalunya.

De tot el nostre renaixement, la llumera més llardana segurament ha estat la pintura, però cal reconèixer que és la que ha donat fins avui fruit més personal i més selecte. Avui com avui ella és la més noble executòria de la nostra personalitat, la millor targeta de visita que podem presentar a Europa.

En altres edicions parlarem dels diversos expositors.

C. C.

— Demà, dimenge, a les quatre de la tarda, la Secció d'Arts i Pedagogia de l'Associació Catalana d'Artistes, rebrà una visita instructiva als tallers de pintant catalans En J. Lluís.

El punt de reunió és al carrer Bruch i Diagonal, a dos quarts de quatre de punt.

FINANCES I COMERC

SESSIO DE BORSA del 2 de febrer de 1923

BORSA DE MADRID
Interior comptat, 74'00.
Amortizable, 4 per 100, 89'25.
Mem 5 per 100, 87'50.
Exterior, 87'20.
Banc del Rio de la Plata, 229'00.
Tabacs, 243'00.
Sucre, 77'00.
Cables, 90'05.
Noves, 345'00.
Franco, 29'05.
Llures, 29'70.

PARIS TANCA
Canvis s. Londres, 7682.
Idem Egipte, 8250.
Idem Espanya, 215.
Idem Holanda, 64150.
Idem Italia, 7780.
Idem Nova York, 16315.
Idem Portugal, 7050.
Idem Suïssa, 43675.
Idem Suïssa, 30575.
Idem Noruega, 30050.
Idem Dinamarca, 311.
Idem Berlín, 60450.
Idem Viena, 2350.
Idem Praga, 4880.

BOVESSE TANCA
Llures, 7545.
Pessetes, 25650.
Llures, 7500.
Diners, 1650.
Franco suïssa, 307.
Franco, 604.
Viena, 60950.

LONDRES - TANCA
Cables argentines, 2975.
Exterior, 75.
França, 7045.
Nova York, 16550.
Suïssa, 2490.
Holanda, 11880.
Italia, 6725.
Suïssa, 1750.
Portugal, 295.
Argentina, 43 3/8.
Montevideo, 4850.
Chile, 3800.
Berlín, 179500.
Copenhague, 24675.
Yokohama, 21.
Bèlgica, 8735.
Noruega, 25145.

CHAVES I PUIGERT S. en C.
Magasin tota els cupons valent
ment 1 gener pròxim.
Rambla del Centre, número 6
Telèfons 1230-1231 A

Mercats
Alfals d'Urgell primera, a 2550 pes-
setes.
Idem idem segona, a 2250.
Pallà d'Urgell i del país, a 1250.
Idem curta d'Aracó, a 1225.
Idem per a embaltar, a 12.
Idem per omnis mercaderies, a 12.
Idem per 100 julios cotitzat de Barcel-
lona.

SOLER I TORRA GERMANS
Banquers
BILLETS
Francèsos, 2750 per 100.
Anglesos, 2970 pessetes.
Italians, 3000 per 100.
Belgues, 2250 per 100.
Suïssos, 11050 per 100.
Portuguesos, 620 pessetes.
Alemanys, 602 per 100.
Austrians, 604 per 100.
Holandesos, 235 pessetes.
Suïça, 1750 pessetes.
Noruega, 192 pessetes.
Dinamarquesos, 195 pessetes.
Romanes, 275 per 100.
Estat Units, 636 pessetes.
Canadès, 610 pessetes.
Argentin, 228 pessetes.
Uruguays, 510 pessetes.
Chilens, 611 pessetes.
Brasilencs, 655 pessetes.
Bolívians, 150 pessetes.
Peruans, 2009 pessetes.
Paraguaysos, 616 pessetes.
Japonesos, 275 pessetes.
Anglesos, 3050 per 100.
Egipcis, 2950 pessetes.
Fugines, 275 pessetes.

Las riquezas de la Ruhr

Credem d'actualitzar el donar les pre-
sents estadístiques sobre la forma en què
es venia desenvolupant el negoci carbonífer
i miner de la Ruhr; així com per fer-se
càrrec de la importància que tenen els
matèries.
Entre el primer de juliol de 1913 i el
primer d'agost de 1922, a les conques mi-
neres de la Ruhr i al peu de les munt-
nyes s'hi van començar a extreure 3.402 ca-
ses i es quedaven de començar 1.833.
Els importants treballs que durant vint
anys s'han vingut fent han fet augmen-
tar la població. El nombre de cases per a
obres ha quintuplicat, mentre que el per-
sonal no ha fet més que doblar-se, com
faren veure en el quadro següent:

SOLER i TORRA G. MANS
BANQUERS
RAMBLA DELS ESTUDIS, 13, I BONSUCCES, 1
VALORS - CUPONS - GIRLS - CANVI
Negociem tots els cupons
venciment primer febrer vinent

Dr. CAMPS PUNTAS *Vies urinàries. Ronda Universitat, 14, principal, de 2 a 5 i de 7 a 8.*

Secció Marítima

Moviment marítim

Vaixells entrats
Vapor anglès "Bankdale", de
Marsella, en trànsit. Amarrat
moll d'Espanya E. Consignatari,
Ramírez Germans i Delgado.
Balandra espanyola "Maria
Bonmati" de Santa Pola, amb sal.
Pailebot espanyol "Paco Bon-
mati", de Torrevella, amb sal.
Pailebot espanyol "Maria An-
tonia", de Palma, amb càrrega
general.
Vapor espanyol "La Guardia",
de Marsella, amb càrrega gene-
ral. Amarrat moll d'Espanya E.
Consignatari, Josep Gilabert.
Vapor espanyol "Guifera", de
Gandia, amb càrrega general i 10
passatgers. Amarrat moll d'E-
spanya NE. Consignatari, Com-
panyia Transmediterrània.
Vapor espanyol "Andalucía",
de Ferrol i escates, amb càrrega
general i 6 passatgers. Amarrat
moll d'Espanya NE. Consigna-
tari, Companyia Transmediterrà-
nia.
Vapor espanyol "Cabo San Se-
bastià", de Santander i esca-
tes, amb càrrega general. Amarrat
moll de Badalona O. Consig-
natari, Ibarra i Companyia.
Veler francès "Velo", d'Argel,
amb carbó.
Vapor espanyol "Mahón", de
Mahó, amb càrrega general i 11
passatgers. Amarrat moll de les
Drassanes. Consignatari, Amen-
gual.
Vapor espanyol "Balear", d'El-
vissa, amb càrrega general i 6
passatgers. Amarrat moll de Mu-
ralla. Consignatari, Companyia
Transmediterrània.
Vapor espanyol "Manin", de la
mar, amb peix. Amarrat moll de
Llevant. Consignatari, S. A. de
Navegació i Pesca.
Bergantí goleta italià "Fortu-
nato", de Terranova, amb carbó.
Llagut espanyol "Teresa", de
Sant Carles, amb sal.

Vaixells despatxats

Vapor italià "Polluce", amb
amb càrrega general i trànsit,
cap a Alexandria i Tarragona.

Vaixells sortits

Vapor americà "Salvation Lass"
de trànsit, cap a València.
Vapor espanyol "Clarto", amb
el seu equip, cap a la mar.
Vapor noruec "Cederik", en
llast, cap a Huelva.
Vapor francès "Teluán", en
llast, cap a Tarragona.
Vapor espanyol "Balear", amb
càrrega general, cap a Elvissa.

L'antiga oota de malles era
una armadura contra les
forides
ELS VESTITS DE LLANA
INTERIORS DEL
DOCTOR RASUREL
Són una armadura contra
les refredats

Dipositaris a Catalunya:
Roig i Guasch | E. FOREST
Plaça Real, 10 | P. Gracia, 12-14
Demaneu Catàlegs

LINELEUMS
PER A PISOS
Gran assortit en dibuixos
ample, 1'63 m.
el metre lineal, 15 ptes.
al dipòsit més
IMPORTANT D'ESpanya
JOAQUIM ROSICH
Ronda St. Pere, 7
Plaça Sta. Anna, 9
Tapineria, 28
BARCELONA

GASETA LOCAL

OBSERVATORI METEOROLÒGIC DE LA
UNIVERSITAT DE BARCELONA
Dia 2 de febrer de 1923.

Noves d'observació 2, 12, 48
Baròmetre a zero i al nivell de la mar,
7702; 7678; 7683.
Termòmetre sec, 11'8; 222; 189.
Termòmetre humit, 84; 163; 118.
Humitat (centèsmes de saturació), 53;
50; 50.
Direcció del vent, SSE; NW; calma.
Velocitat del vent en metres per segon,
6; 2; 0.
Estat del cel, quasi seré; seré; seré.
Classe de núvols, cirrus.

Temperatures extremes a l'ombra
Màxima, 20'6.
Mínima, 9'3.
Mínima arran de terra, 7'6.
Oscil·lació termomètrica, 14'3. Tempe-
ratura mitja, 10'5.
Precipitació aigua, des de les 7 hores
del dia anterior a les 7 hores del dia
de la data, 0'0 mil·límetres.
Recorregut del vent en igual temps, 63
quilòmetres.
Observacions particulars, boira al matí.

LA PUBLICITAT

PREUS DE SUBSCRIPCIO
Barcelona: Dues pessetes cada
mes. Catalunya, Espanya i Por-
tugal, 7'50 pessetes tres mesos;
15 els sis mesos; 30 un any.
Unió Postal: 25 pessetes tres
mesos; 50 els sis; 90 un any.

A les oficines de la Fira Ofi-
cial de Mostres d'aquesta ciutat
es rep continuada correspondèn-
cia de les Cambres de Comerç
d'Espanya que, tenint en compte
les indicacions del Comitè Cen-
tral de Madrid estudien la mane-
ra de cooperar a la propera ma-
nifestació per aconseguir existèn-
cia una representació reunida
de tota la indústria i comerç es-
panyols.

Al mateix temps influïxen per-
què ens visiten grups de com-
pradors de totes aquelles regions
eminentment agrícoles que per
les característiques de llur pro-
ducció no es troben en condicions
de figurar amb cases com pos-
siblement les demés Corpora-
cions Econòmiques.

MONTAÑA

Vi negre 0'75 amp. litre
Cellers ARNO & MARISTANY

L'èxit de Cri-Cri

L'èxit que ha obtingut a la
nostra ciutat la revista "Cri-
Cri", assolint més de cent repre-
sentacions, i que continua actual-
ment a València, no més pot
comparar-se al que obtenen els
balls de màscares que es donen
aquesta temporada a l'aristocrà-
tic cabaret del Principat Palace,
puix que en aquest, així com a
l'esmentat espectacle, que per
cert aplaudir de nou els barce-
lonins a mitjans del corrent
mes de febrer, domina l'alegria,
el luxe, l'art i el bon gust.
Aquesta nit, a les onze, tindrà
lloc el setè ball de la sèrie, ha-
vent-se encarregat el reputat es-
cenògraf Alarma de la decoració
del local.

JOIES VILANOVA UNIO, 6

Ahir, a les onze del matí, va
celebrar-se la repartició de
promis oferts per la Societat Fran-
cesa de Salvament de Naufrags
"Les Hospitaliers Sauveteurs
brotons", a les persones que més
es distingiren en el salvament
dels passatgers de la "golondri-
na", enfonsada al port el 26 de
novembre.
L'acte s'efectuà al domicili del
senyor Lluís Gertsch, delegat a
Espanya de l'esmentada Societat
francesa. A l'acte hi assistiren
distingides personalitats.

Gran Restaurant Villa
Passatge Grèdit, 5 i 7
CANVI DE PROPIETARI
COBERTS RECLAM A 2,
3'75, 4'50 i 5 pessetes.
Servei a la carta. Abona-
ments mensuals i quinzè-
nals. Saló per a banquetes.

L'Esbart Folk-lore de Cata-
lunya es reunirà en junta gene-
ral ordinària avui, dissabte, a les
deu de la vetlla, al seu estalge,
Enric Granados, 32, entresol, el
qual acte convidarà els seus se-
nyors socis.
En l'última Junta general ce-
lebrada per la Cambra de magat-
xistes de mobles foren nomena-
des les Juntes següents: Di-
rectiva: President, Josep Vall-
honrat; vice-president, Ramon
Cuspinera; secretari, Josep Iñe-
sta; vice-secretari, Esteve Mari-
go; tresorer, Bartomeu Com-
panya; comptador, Lluís M. Ber-
nades; vocal, Joan Felix Lap-
ta; i Josep Macià. Consultiu:
President, Joan Munné; i vocals

els senyors Josep Casanovas,
Francesc Cruz, Josep M. Martí-
nez, Salvador Homs, Miquel Mo-
lina, Joan Macià i Manuel Mas-
ferré.

RESTAURANT ROYAL
Saló de Te
cada dia te dansant de 5 a 2/4 de
8 i dinar a l'americana de 9 a 11.

L'Europa Oriental a la Fira de Lió

D'any en any la Fira de Lió
s'afirma en son paper de mer-
cat internacional.
La Fira de primavera, que tin-
drà lloc del 5 al 17 de març ex-
ercirà una influència cabdal per a
reprendre i desenvolupar les re-
lacions amb els Estats de l'E-
ropa oriental.

Les organitzacions comercials
de la gran Rússia no solament
presentaran totes les primeres
matèries que puguin d'aquí en
endavant llançar al mercat, sinó
que remetran agents especiali-
zats, els millor qualificats per a
tractar afers.

El Govern de Letònia, les grans
organitzacions comercials polo-
nees participaran també igual-
ment a la Fira de Lió, el que fa-
cilitarà l'ocasió d'importants in-
tercanvis. Tots els productors
han d'interessar-se per la Fira
de Lió i anunciar llur visita per-
què a llur estada puguin donar-
se'n la tota mena de facilitats.

La colònia suïssa per tal d'ob-
tenir cabals per a la construc-
ció d'una casa pròpia, ha orga-
nitzat dues sessions cinematogrà-
fiques pel·lícules venint al
teatre Novetats. Es projectaran
grans pel·lícules d'esport, faci-
litades per la casa Cuyàs, celebrant
una sessió per a famílies a les
quatre de la tarda i una altra
amb programa variat a les nou
de la vetlla.

Teatre Novetats

dues seccions organitzades per la
COLONIA SUÏSSA

a profit de la Casa Suïssa

SECCIO MONSTRE

Especials per a famílies

Avui, tarda, a les quatre

7 Interessants pel·lícules

ESPORTS, COMEDIES I CONTES

Nit, a les nou:

5 GRANS PEL·LÍCULES

La més interessant sessió

Dimecres passat, a la nit, es
celebrà al Saló Bohèmia, el pri-
mer dels balls de disfresses or-
ganitzats per la Unió de Venedors
en els Mercats de Barcelona. La
festa resultà molt animada i con-
correguda, abundant-hi les dis-
fresses de bon gust.
El Jurat concedí els premis

Estufes elèctriques MAJESTIC i F. A. R. E.
Des de 35 pessetes Consum reduït
METRON **Plasa de Catalunya, 17**

Banc Urquijo Català
PELAI, 42 - BARCELONA
MAGATZEMS: Antiga Plaça de Braus (Barceloneta)
Agències a Girona i Mataró

Admetem les carpetes provisionals de les
Obligacions 5 per 100 Exposició de Barcelona 1925
per al canvi sense despeses pels títols definitius

BANC DE BARCELONA
Aquest Banc a la seva Central i a la
Sucursal número 1, continua realitzant les
operacions de Compra i Venda de Valors,
Renovacions, Conversions, Canvis, Agre-
gació de Fulls de cupons i Revisió de llistes
d'amortitzacions.
Admeten dipòsit tota mena de valors

Una conversa amb el doctor Fontseré Per què no plou? — Per què ha fet tant fred enguany? Quan canviarà el temps?

El què ens ha dit el director del servei Meteorològic de la Mancomunitat

Havem visitat el doctor Fontseré, portant un petit qüestionari que si us plau per força s'ha fet de moda.

A quants les conseqüències de la manca de pluges i de la persistència de baixes temperatures s'han reduït a les molèsties de la polsadura i a estendre l'ús de tota mena d'atuell calorífers. Les estufes de petroli, sobretot han tingut un èxit no es podien esperar. La fortorera del petroli cremat ha introduït un tuf d'autòmbil dins els pisos la necessitat ha posat en activitat vestiscalfapanxes dendenys i fins de les salamandres ha fet que alguna minyona què en qüestió de carbons no havia passat del col, es familiaritzés amb un mot tan enormement tècnic com antracita.

En definitiva, però, els efectes del regim sec i fred d'aquest hivern a Barcelona, s'hauran reduït a fer petar de dents als concurrents d'alguna sala d'espectacles i a posar de moda l'ús de la calefacció als institucions i a psacupar-se un xic més d'evitar escletxes traïdores i mirar que les portes ajustin bé. Per i fet, doncs, les molèsties hauran estat profitoses; la preocupació del confort, justificat en certa manera la pretensió que Barcelona té de ser una ciutat d'hivern. Bé, però, que pel que toca a no patir fred, sobre tot dintre casa i als llocs tancats les millors ciutats d'hivern, malgrat els cartells riallers, amb mars blaus, cel de cobalt i nuvollets blancs i amb un balandir i una senyoreta amb vestit sastre amb que solen anunciar-se les localitats que ofereixen un dels sojorn als fredolles, creiem que ara com ara són les ciutats com Petrograd, Copenhagen i tota aquelles en les quals els fets són zero són el nostre pa de cada dia.

Però si a ciutat fa persistència de la seca de moment no té conseqüències sensibles, al camp ja és altra cosa. Tant els agricultors com gairebé la majoria dels industrials per als quals l'aigua han element indispensable, es troben plens de preocupacions. I com que si aquest element indispensable de la Mancomunitat, doctor Fontseré, a li han dit les preguntes que encapçalam aquestes notes.

El doctor Fontseré ha tingut la bondat de respondre'ns el següent:

Les pluges

—La manca de pluges i nevades respon a un estat excepcional de les pressions que graven el centre d'Europa. Les pluges d'hivern es donen particularment al pas dels ciclons a prop del nostre país. Les pluges locals sempre són de poca importància i es desenvolupen, enguany han mancat gairebé del tot les pluges que tan freqüentment són a les costes de les Illes Balears. Els anys que els ciclons d'hivern passen molt cap al Nord, com ara aquest, llavors efectes no ens arriben i mentre pluges i nevades abundants a França, Suïssa i Alemanya, nosaltres quedem al marge de la regió de pluges, que tant ens agrada i just la balança pluvial.

Durant tot l'hivern les franges dels centres cíclics han estat extraordinàriament boreals. A les costes del temps que es donen cada dia al Servei Meteorològic de la Mancomunitat a base de radiografies internacionals, la zona de baixes pressions durant el desembre i el gener no ha estat quasi bé més dels 45 graus de latitud, fóra que no hagués estat a Rússia, d'on proven les nevades a Catalunya. Entre les Açores i el Mediterrani, les pressions han estat constantment per damunt de la normal. Al Nord d'Àfrica hi ha hagut pressions més baixes i temps més boirós, de manera que Catalunya s'ha trobat i continua trobant-se en la situació més apropiada per al fred i per la sequedat.

Des del 2 de gener, la seca és general a Catalunya. Hi ha hagut lleugeres pluges i nevades a les 3 i 4 de gener, altres del 7 al 8 i nevades del 10 al 12 a conseqüència d'un canvi secundari al Golf de Gènova. Les altres precipitacions han estat insignificants, i en gran part produïdes per boires plomereses.

Les boires són característiques del temps anteciclonic, i tots els hiverns assoleixen caràcter plomereses en una zona que comprèn des dels aiguavessos del

Cinca fins a la plana de Vich. Al matí, sobretot, aquestes boires són molt intenses. L'ur constant és un dels fets més notables de la climatologia catalana.

El fred

Els freds més vius no són pas dels cims. Potser el lloc més fred de Catalunya és la plana de Vich, que ens ha donat temperatures mínimes d'11 graus sota zero, mentre que Puigcerdà, molt més alt, no donava el mateix dia sinó 6 graus sota zero i l'estació que l'Energia Elèctrica té prop del lloc d'Estanton n'ha donat sinó 9 sota zero.

Aquests freds són deguts a la irradiació nocturna en dies serens i de calma, propis de les valls enclotades. Segurament que un escandall a l'hora de l'alba, fet en actitud d'antipà de Vich, acusaria un ràpid augment de temperatura.

Aquella plana presenta un fenomen d'inversió tèrmica que actualment estem estudiant, i que probablement serà objecte, l'hivern que ve, d'una sèrie d'observacions, el programa de les quals estem planejant.

El canvi de temps :: Tardarà molt a ploure?

No poden fer-se pronòstics a llarg termini. El mes de febrer sol ésser pròdig en mutacions, i n'hi ha prou amb un parell de dies per transformar totalment la situació atmosfèrica. No obstant, els anteciclons són particularment estables; a la vinguda d'un cicló atlàntic no fan sinó "apartar-se lleugerament amb serena dignitat" com diu Mr. Shaw, l'incomparable president del Comitè internacional meteorològic, i això fa suposar, sense que s'hi pugui fer una juguesca, que encara tindrem el temps actual durant uns quants dies més.

Fets Diversos

Mort examinant una escopeta

Ahí, migdia, Manuel Vilasaca, de 58 anys, habitant al carrer d'Urgell, número 12, examinava una escopeta carregada la qual se li desbarregà matant-lo a l'acte.

DIRA BOTES PUGILISTA

Ahí, un cira boies, a un bar del carrer de Sant Rafael, discutint amb un company d'ofici sobre qui dels dos manejava el resplend amb més destreza, s'engrescà l'altre que per demostrar-li de què se les havia posat una cara com un llançat a cops de puny, arremenant-li de passada mitja orella. L'un va anar al dispensari i l'altre va desaparèixer.

Exposició Internacional del Moble i Decoració d'Interiors

La Secció Retrospectiva

Amb assistència del president de la Mancomunitat, senyor Puig i Cadafalch; el director dels Museus de Barcelona senyor Folch i Torres, els distingits col·leccionistes senyors comte de la Vall de Canel, Cabot i Ballina, el president del Foment de les Arts Decoratives, el senyor Santiago Marín, els funcionaris de l'Exposició senyors Junyent, Gollerichs i Mariorell, es celebrà una important reunió per prendre acord sobre alguns dels més importants extrems de la Secció Retrospectiva que han de figurar a la pròxima Exposició del Moble i Decoració d'Interiors.

Els recents examens delinquadament el projectes realitzats per dir a terme aquesta Secció adoptant una sèrie d'acords encaminats a assegurar la màxima fidelitat històrica de les instal·lacions.

Aquestes instal·lacions estaran formades per vuit magnífiques habitacions relatives a les èpoques més típiques compreses dintre els últims temps de l'art gòtic fins a la romàntica del regnat d'Isabel II.

La part decorativa d'aquestes habitacions estarà formada per la reproducció d'interiors que es conserven encara i tenen una justificada fama artística; s'ambobiaran amb objectes autèntics de les èpoques respectives, els quals seran facilitats per llurs actuals possessors i per la Societat d'Amics de l'Art de Madrid.

A la part central d'aquesta Secció hi figurarà una instal·lació especial del Museu de Barcelona formada per objectes i elements decoratius propis per a l'habitació.

Sobre l'ocupació francesa a la Ruhr

Hi ha una mola de Marx molt oportuna per al cas d'Alemanya. "Diu Hegel, que tots els grans fets, al món passen dues vegades. Això és cert. Però Hegel s'oblida de dir que un cop passen on to de tragèdia i l'altre en to de comèdia".

La unitat alemanya és la d'agost de 1914. Com si el Kaiser hagués repetit aquella frase famosa: "Jo ja no sé res de partits; només coneix alemanys", tots els partits alemanys tornen a estar units. I els Scheidemann, els Bauer, repeteixen com aleshores, que cal estar incondicionalment al costat del Govern; que cal, com diuen, els comunistes, fer la guàrdia davant de les caixes de cabals dels barons de la Ruhr.

Sortosament hi ha a Alemanya algun grup que, talment com Liebknecht en 1914, no vol creure en l'absoluta raó del Govern alemany i sense deixar de condemnar l'acte dels francesos, fa les oportunes distincions i reserves sobre l'actitud del Govern.

Het's açí uns mots de la revista "Die Weltbühne", una de les revistes més serioses i autoritzades d'Alemanya:

"Perquè no ens en oblidéssim, ens ha estat donat el revire encara tots els terrors de la gran època. Aleshores, en 1914, nosaltres hi posàvem ambdues coses: Violència i Mentida. Aquest cop, la feina és repartida. Els francesos hi posen la violència; els alemanys, la insinceritat. L'excitació contra l'avenc dels francesos era comprensible; manifestacions d'aquesta indignació, mentre fossin espontànies, perdonables. Però, més tard i més a la vista encara que per l'agost del 14, s'ha organitzat el sentiment i la indignació. Per mitjà de manifestacions, de protestes i—last not least—de telegrams de Premsa falsos i exagerats ha estat alimentada la indignació i l'odi. Les notícies sobre preparatius, quantitats de tropes i mesures de coacció han estat fortament inflades. No han entrat a cap ciutat els francesos, en la qual, segons els diaris, no feia ja dies que hi fossin. Tant tant assenyada com el president del Reichstag, Loh, recomanava que no s'exicís la ira de la població. I després d'això, un hom s'ha destruït que els francesos, que al principi només tractaven un parell de milers d'homers per protegir els seus enginyers i pel control del carbó a la Ruhr, traríen un reforç donat vegades més gros? I sempre i sempre, la tempesta de manifestacions de protesta. Fóra recomanable que els ociosos estadístics, que calculen amb tant gust la distinció de la producció el primer de maig o a causa de vagues, calculéssim un dia quant de temps i quantis diners s'han malgastat en manifestacions de protesta alimentades pel Govern."

I en un altre article, del mateix número:

"El militarisme francès s'ha llançat sobre Alemanya. Per tant, unitat davant de l'estranger, front únic. El Govern ha regalat a la indústria del carbó quaranta milions d'impostos; els reconeguts patriotes del senyor de Stinnes i Helfferich, es fan la competència en l'expoliació del país, en el substatge de la producció, en l'avitallament del capital... pot, de tot això no se n'ha de parlar ara. Així ha pogut passar, que el socialisme, en la seva política oficial, ja es lligui un altre cop en la posició del 4 d'agost de 1914 i només posi establir uns reserves principals, damunt del paper, molt debils, en les quals es von d'una hora lluny que no hi ha res que vagi de debò. Així ha pogut passar que les grans masses un altre cop hagin anat a parar sense remei als mots dels ultranacionalistes dels Hitler i dels Hengst. No, no ha canviat res en els darrers nou anys: el "boches" continuen ben muntats a la sella; a Berlín... i a París."

Davant d'aquests alemanys que en aquest moment gosen plantar cara al Govern i s'exposen a les iras dels partits per dir la veritat, el nostre respecte. Després de parlar així, els retrets a França agafen una valor que no tindran mai els mots del professional del patriotisme i del front únic.

Per a aquest grup d'homers independents, el mateix respecte que servem a la memòria de Liebknecht, que el 4 d'agost de 1914 no donà la mà a l'emperador d'Alemanya, com van fer, amb el més gran entusiasme, tota la resta dels diputats de la fracció socialista.

J. C.

FREQUEN ALS NOSTRES CORRESPONSALS QUE ENVIEN LLURS CORRESPONDÈNCIES SIGUESSIN I AMB LA DATA CORRESPONENT.

Resolució de l'acta de La Bisbal

El Consell directiu de la Unió Jurídica Catalana ha tingut notícia que l'Audiència Provincial de Girona no ha admès la querrel·la presentada contra el jutge de La Bisbal amb motiu dels greuges inferits a la nostra llengua i a la Nació catalana, assabentant-se ensams que l'esmentat funcionari ha estat traslladat a Segorb.

El dit Consell directiu ha pres nota que la mateixa llei, que tant i tan repetides vegades s'ha aplicat contra els catalans motivant persecucions irritants, processos i denúncies que després de llargues proves han resultat falses i condemnes contra els quals el sentiment ciutadà s'ha pronunciat unànimement, no tenen efectivitat contra els funcionaris de l'Estat espanyol que en públic atempten — com el jutge esmentat — contra institucions que mereixen i per a les quals la llei exigeix tot el respecte.

La Unió Jurídica Catalana os creu en el deure d'exposar-ho a la consideració dels catalans amb tota la seva al·lucinatoria transcendència.

A més a més, atenent a la qualitat dels fets ep que la querrel·la es fonamenta i a l'ur evident i pública realitat també ha de fer constar que, malgrat d'opinar el senyor President de l'Audiència de Girona que la vista havia de celebrar-se a porta oberta, molt més en una Audiència on fins tenen lloc les que, per la repugnància condició de certs delictes, és constant interpretació legal que tinguin lloc a porta tancada, s'imposà a l'acte una clandestinitat renyida mb la llei, ja que l'avant-judici per exigir responsabilitats a un funcionari judicial, que suposa l'aportació d'elements probatoris, no pot tramitar-se en forma que burli la norma essencial de publicitat del procediment, amb el fi que la consciència ciutadana pugui al seu torn apreciar i jutjar en el que li pertanyi, l'actuació dels funcionaris encarregats per l'Estat d'administrar justícia. Es, en els afers d'aquesta índole, en els quals un funcionari ha d'ésser jutjat pels seus companys de cos, on és més necessària la publicitat, i sols violentant preceptes clars de la llei es pot sostenir que s'imposa el secret de l'acte, perquè l'avant-judici d'admissió deriva d'una acció pública i en mèrits d'ella s'ha de resoldre si cal o no anar a la formació de sumari.

D'altra manera resulta que l'exigir responsabilitats a un funcionari judicial resta per complet a l'arbitri dels seus companys, la qual cosa no s'adicia gaire certament amb l'esperit de justícia.

Cal afegir encara una segona es després de les actuacions, el senyor fiscal entengué que la querrel·la havia d'ésser cursada i es precepte terminant de la llei que quan el fiscal insta una acusació, s'ha de tramitar.

Tenint en compte aquestes antecedents, el C. D. ha deliberat sobre la conveniència d'apel·lar-se de l'auto de denegació, però entenent que no era missió seva treballar per a la millora de la justícia espanyola, especialment en allò que la mateixa justícia no vol millorar-se, ha desistit de procedir-hi i es limita a expressar la seva satisfacció per haver estat tret l'al·ludit jutge de La Bisbal del territori de Catalunya i per sentir-se cada vegada més espiritualmente separat d'aquest procediment espanyol que consisteix a consignar en els codis el principi de la responsabilitat judicial, i fer-la efectiva per mitjà de trasllats i d'ascensos.

Crònica Judicial

AUDIENCIA PROVINCIAL

A la Secció primera van comparèixer Manuel Sagarrà Garié, anteriorment penat per un delictes de fur i no altre de robatori, i Jaume Esteve Solé, acusat d'un delictes de fur d'un sac de garrofes valorat en 1230 pessetes. El fiscal va demanar per al segon dos anys, quatre mesos i un dia d'acort major.

Els judicis anunciats a les altres Seccions van ésser suspesos.

ASENVALAMENTS PER AVUI AUDIENCIA TERRITORIAL

Sala primera.—Les Dones, Major quantia. Ventura Castells, contra Francesc Sangrà.

Sala segona.—Cervera. Interdite. Francesc Aiguadé, contra Simeó Platerre.

AUDIENCIA PROVINCIAL

Secció primera.—Vich i les Drassanes. Quatre orals, per lesions, fur, atemptat i estafa.

Secció segona.—Ost. Delictes contra l'honestitat. Vicens López, Jurat.

Secció tercera.—Llofja. Dos orals, per estafa i un incident.

Secció quarta.—Sant Felip. Tres orals, per estafa i un incident.

Al Centre de Dependents

El míting de les esquerres

Ahí, el matí, i davant d'un públic molt nombrós, va celebrar-se al Centre de Dependents del Comerç i de la Indústria l'anunciat míting de propaganda política, organitzat per les esquerres catalanes.

El senyor Ferrer de Vilches, president de la Joventut Nacionalista, va presidir l'acte junt amb altres personalitats del partit, entre les quals recordem els senyors Marcell Domingo, Companys, Casanovas, Ferrer, Macià, Ventós i Canyameras.

El president, després de declarar obert l'acte, va explicar l'objecte del míting, exposant a l'ensam el programa de les esquerres nacionalistes catalanes.

El senyor Ventós féu una crítica de l'actuació desastrosa dels governs d'Espanya.

Va parlar després el diputat provincial senyor Casanovas, advocant perquè Catalunya fos un poble lliure perquè pugui conviure entre els pobles lliures.

Va parlar també de la crisi del partit republicà espanyol, que ha esdevingut un partit contrarevolucionari. Va tractar del problema del Marroc i de la qüestió social, protestant de les persecucions de què han estat víctimes els obrers i va acabar clamant justícia i que s'exigissin responsabilitats als autors de les darreres repressions.

El senyor Gabriel Alomar, que va escusar la seva assistència a l'acte, va enviar uns quatrilles que foren llegides pel senyor Canyameras, en les quals censura els governs d'Espanya, a la Unió Monàrquica Nacional i sobre tot al senyor Cambó i a la Lliga, dient que aquesta va deixar practicar, sense protestar, l'anomada llei de fuga, fent que la ciutat visqués esclavitzada, sense lleis ni justícia.

Els senyors Companys, diputat a Corts per Sabadell, va parlar de la necessitat de la formació d'un partit amb un ideal ben definit i amb un programa basat en les sanes aspiracions de Catalunya.

Va parlar llargament del problema agrari social, dient que les esquerres havien sofert una greu equivocació no fent veure als pagessos que ells tenen drets adquirits sobre les terres, perquè ells són els que les fan produir.

"Féu esment de les campanyes realitzades per les esquerres a la premsa i al Parlament sobre el problema del Marroc, dient que no tenen dret a exigir responsabilitats ni als governs ni al Parlament, ja que uns i altres són tan responsables com el mateix exterior. El poble — diu — és l'únic que pot demanar-les.

En aixecar-se a parlar l'ex-diputat per Tortosa senyor Marcell Domingo, fou ovacionat. Digué que el nacionalisme de les esquerres tendeix a ser "seguit" la sobirania per Catalunya i que no esperen res de l'Estat espanyol. Diu que van contra els governs i contra les dretes. Diu que l'assemblea de parlamentaris no va tenir els efectes que tothom n'esperava per desordre, no dels republicans espanyols, sinó per haver-la abandonada alguns diputats catalans per entrar al Palau d'Orleans i sortir-ne amb la cascaca de ministre.

(En aquest moment, des d'un recó de la sala, un grup va donar alguns crits de "Viva la república espanyola", produint-se un gran avallot que va augmentar talment que poc se n'hi va fer: que alguns no arribessin a pegar-se. El president s'aixecà i donà un crit de "Viva la llibertat" que inhom va contestar amb armandaments, mudant realment l'ordre al cap d'una estona.)

El senyor Domingo seguí parlant llargament del problema del Marroc i de les responsabilitats en forma semblant als oradors que l'havien precedit.

El senyor Macià, va explicar el programa del partit nacionalista republicà, dient que Catalunya no vol l'autonomia que la lligaria per sempre amb el poder central. Nosaltres — diu — volem la independència de Catalunya i mentre no la tinguem és una boia il·lusió parlar de la federació dels pobles, ja que això seria pretendre fer un pacte entre amos i esclaus i aquestes pactes són molt difícils de fer. Per a pactar, cal que abduïdes parls tinguin una absoluta independència, i aquesta no la tenim nosaltres. Així que Catalunya haurà assolit la seva llibertat, a les hores serà l'ocasió de tractar de la federació amb altres pobles, sempre que aquesta no pretenguin anellar al nostre un premeditat pla de conquesta.

Va tractar de l'actuació de l'ex-diputat i, finalment, va llegir el programa del partit referent a la qüestió religiosa, que s'inspirarà en les més sanes normes de llibertat.

El míting va acabar a dos quarts de dotze, sense que oocregués cap incident digne de menció.

ELS TEATRES

ROMANA.—"La riqueza de Simónides", comèdia en 3 actes del senyor A. Maristany

El senyor Alexandre Maristany, amb una perseverança admirable, va nodrir cada temporada al teatre català amb les seves aportacions. La cosa discutible és si les aportacions del senyor Maristany duen gaire aliment i tan gaire profit al teatre català. La meua modesta opinió és que al teatre català no li fa altre profit que el que li farà un caldet d'herbes. I no pas herbes de la nostra muntanya, amb olor i sabor ben catalanes, sinó aquestes herbes seques que venen els fabricants de sopas, amb una marca que tan pot ésser suïssa com piemontesa, com argentina. Les comèdies del senyor Maristany poden entretenir, no ho nego, a un públic que no sapiga el que és el teatre ni la llengua catalana, i s'adonem amb la gràcia natural del senyor Aymerich, estrafent la poca solta d'un nou ric. Ara totes les persones que estimin una mica les coses de Catalunya i desitgin una aportació viva del nostre teatre, se n'adonaran, sense dubte, que el senyor Maristany perd una mica el temps. La seva intenció pot ésser boníssima, el seu talent de comediògraf és molt possible que existeixi; en les seves obres hi haurà moments apreciables, escenes ben compostes, situacions còmiques. Però, aïllat al costat d'això hi veiem una manca absoluta de novel·la i d'interès; les coses que diuen els personatges d'En Maristany són d'una banalitat esglaïadora. I el més trist de tot és que en aquestes comèdies s'hi parla el català del senyor Maristany, que em permetrà que li digui que no és el català de debó ni cosa que s'hi assembli.

El senyor Maristany escriu una llengua infectada i corrompuda d'espanyolisme, sense trobar mai la paraula vivent ni la frase incisiva.

En Maristany pot dir-nos que ell escriu el català que parla la societat que ell pinta en les seves comèdies. Potser tinguí raó. A mi em sembla que això del català que ara es parla, en temps d'En Pitarra podia anar; però avui dia tots els escriptors catalans tenen el deure de preocupar-se per l'enoblement de la nostra llengua. Ennoblement i catalanització, fer una llengua viva, un estil viu i interessant. El senyor Maristany pot sentir un gran amor a Catalunya, que jo em guardaria prou de discutir. Però aquest amor no trasllueix en la seva prosa. Sembla que les seves comèdies són escrites en català perquè sí, perquè hi ha una companyia catalana que les representa, i que al senyor Maristany i a ningú no li costaria el més petit esforç de dir totes aquelles coses en castellà, i potser en castellà no farien tanta pena, passarien més desapercebudes. Sobre tot a nosaltres no ens interessarien gens, ni les aniríem a veure; però el fet d'ésser escrites, diguem-ne, en català; el fet d'intervenir el senyor Maristany en el nostre teatre, fa que nosaltres, apassionats per Catalunya i pel seu teatre, per migrat i per malalt que estiguem, ens endugem, cada vegada que el senyor Maristany estrena una obra, aquell disgust de veure tractada la nostra llengua, amb una manca de respecte que ens sembla sencillament intolerable.

La comèdia estrenada el dia de la Terribilitat catalana, que du per títol La riqueza de Simónides, no ve a dir res de nou, que el senyor Maristany no ho hagués dit en altres comèdies. Es potser una mica, un tros més escorpió que La pluja d'or o El casament de la nena. Sentim haver de dir aquestes coses al senyor Maristany, que és amic particular nostre, però la sinceritat que ha prescrist sempre la nostra crítica i l'amor a Catalunya i al seu teatre, ens obliguen a escriure unes paraules una mica aspres sobre la comèdia del senyor Maristany, al qual li desigim d'altra banda molts èxits i una mica més de severitat filològica amb la seva ploma.

8.

Inauguració de la Sala Empordanesa

Ahí, a les quatre de la tarda, s'inaugurà la Sala Empordanesa, espectacle per a infants amb titelles, marionettes, pallasos, acrobates, il·lusionistes, etc. El local estava ple de gom a gom.

Es representà, pels titelles, la imitació El senyor Llagosta i la humorada, de R. Llaüt, amb música de J. Maria Torrens, El gall-dindi del Turca.

Els pallasos Pupy and Zepp, artistes de bella teoria, varen descansar al públic entre les dues obres de putxinel·la. Finalitzà l'espectacle "El ball del Turcurat", d'una gran originalitat.

Els titelles són molt ben presentats, i el senyor Jaume Anglès i els qui el secunden saben el que són aquesta mena d'espectacles, que han de divertir als petits i als grans.

La Sala està decorada amb un gust exquisit. La música va a càrrec d'En Francesc Baell.

Cal felicitar al senyor Josep López per l'èxit amb què dirigí l'espectacle.

ESTÀ AGOTANT el llibre

VINT CANÇONS PER TONAS GARCES

Preu: 3 pessetes

De venda a LA PUBLICITAT, a la Llibreria Nacional Catalana (Corts, 512) i a les llibreries més importants.

S'ha arribat a un acord entre els ferroviaris alemanys i les autoritats aliades

Les tropes aliades es retiren de les estacions : La represa dels serveis El tancament de la Ruhr produeix el seu efecte : Continuen els sabotatges : L'express d'Orient : Els industrials anglesos

Essen, 2.—El president del Reichstag, senyor Loebe, es trasllada a Essen per estudiar sobre el terreny la situació i posar-se en contacte amb les autoritats, els caps socialistes i la població.

La darrera ordre del ministre de Transportes, relativa a l'actitud dels ferroviaris alemanys ha estat fixada a totes les estacions i és objecte de negociacions entre les associacions de ferroviaris i el governador de Düsseldorf. Aquest acord albir cap a Berlín per donar compte dels resultats de les negociacions.

També es trobaven aquests dies a Essen el ministre alemany d'Alimentació, Leber, el qual parla amb els representants dels ferroviaris, havent també informat a Berlín.

El president del Sindicat de ferroviaris d'Essen es troba a Berlín; malgrat totes aquestes pressions sobre els ferroviaris, es fa conèixer a Dusseldorf un acord entre aquests mateixos ferroviaris i les autoritats franceses, representant-se el treball a les estacions de Düsseldorf i immediates. —Radio.

Londres, 2.—El corresponent del "Times" a Dusseldorf diu que havent arribat a un acord les autoritats franceses i alemanyes, avui, a les sis del matí, tornaran a normalitzar-se el servei de trens de la Ruhr. Les tropes franceses que ocupaven fins ara les estacions seran retirades, encarregant-se els alemanys d'assegurar la regularitat dels serveis. —Havas.

París, 2.—Segons notícies de Magúncia, sembla que s'ha aconseguit arribar a un acord entre les autoritats militars franceses i alemanyes en virtut del qual hauran de reprendre aquest matí el servei normal ferroviari. Segons aquestes informacions, les autoritats franceses han consentit a limitar a una vigilància discreta l'ús intervenció en ferrocarrils, obtenint, en canvi, seguretat sobre la bona marxa dels serveis. —Havas.

EL SERVEI ESTÀ RESTABERT

Dusseldorf, 2.—La tranquil·litat és completa a aquesta ciutat. El general Payet, encarregat de reorganitzar el moviment ferroviari, ha declarat que aquest establa ja restablert. —Radio.

COM ES PORTA A CAP EL TANCAMENT DE LA RUHR

París, 2.—El "Temps" publica un despatx de Dusseldorf relatant el tancament de la Ruhr.

Londres, 2.—Tramada després de mitja nit per les estafetes a les autoritats locals militars encarregades d'executar-la i fer-la executar.

Per portar-la a cap s'haurien reunit nombrosos quaders, verificadors i controladors de dades disposats a entrar immediatament en funcions.

A les dotze de la nit tots els trens carterons amb destí a les regions no ocupades d'Alemanya foren deturats a les estacions, sense que el personal conductor pogués cap resistència.

Solament a Werhaalp, estació molt important, pel tràfic de la regió, han estat deturats, des d'aquest matí 35 trens. —Havas.

ELS EFECTES DE L'OPERACIO

Berlín, 2.—Els telegrams de la conca de la Ruhr que publicuen els diaris, es limiten a fer observar que el bloqueig carteronier serà causa que hagin de tancar-se algunes estacions, entre elles i en primer terme les de Verhalla i Lumen.

La "Gazeta General d'Alemanya" afirma que si les autoritats d'ocupació persisteixen en l'aplicació de les mesures relatives al bloqueig, el tràfic quedarà forçosament sospès durant alguns dies. —Havas.

EL PROGRAMA EXECUTAT PER LA COMISSIO INTERALIADA

París, 2.—Des de la seva arribada a la Ruhr, la missió interaliada va tenir especial interès a conciliar l'excitació del seu programa amb la necessitat que no fossin perturbades les regions ocupades a la normalitat de la seva vida econòmica.

Les quantitats que Alemanya ha de lliurar als aliats representen un 10 per cent de les disponibilitats de carbó i un trenta de les de col.

Alemanya, però, perfectament

executar el programa de les reparacions, sense sofrir restriccions excessives ni reduccions a la seva producció, com els hi ha ocorregut als aliats, especialment a Anglaterra.

Després de comunicar als propietaris i arrendataris de les mines que seran pagats els combustibles que lliuren als aliats, la missió procedí a la requisita, tractant d'evitar eventuals represàlies per part del Govern del Reich.

També informà als Sindicats obrers que no experimentarien cap variació en el que es refereix a l'organització del treball, essent així mateix respectats els drets dels obrers.

El Govern del Reich correspongué a tots aquests esforços, prohibint el lliurament de combustible als aliats i tractant de suspendre els serveis públics, així com els de Correus i Telègrafs.

La missió coneix perfectament les pressions realitzades pel Govern, per tal de provocar la vaga general dels treballadors de la conca de la Ruhr, però té l'esperança que, per efecte de les mesures que adoptaren els aliats, els industrials es sotmetin a les decisions de la Comissió Interaliada i acceptin la col·laboració, per al compliment d'aquestes mesures. —Havas.

LA VAGA FERROVIARIA A COLONIA : TRENS DE CARRO A FRANÇA

Colúnia, 2.—En els districtes que depenen de la Direcció de ferrocarrils de Colúnia la vaga és general menys a la zona anglesa.

La circulació dels trens d'abastiment de les tropes d'ocupació és satisfactoria. A Essen els alts funcionaris de ferrocarrils han estat invitats a designar un delegat per a servir d'intermediari entre ells i les autoritats franceses.

La línia París-Colúnia funciona normalment, com la línia Colúnia-París. Els trens de colúnia per agents francesos.

Altres sortides d'Anglaterra, després de trens de carbó a França. —Radio.

EL DIRECTOR DELS FERROCARRILS D'ESSEN PERSISTEIX

Dusseldorf, 2.—El director dels ferrocarrils d'Essen, aquest dels territoris ocupats per les autoritats franceses, ha tancat la seva residència provisionalment a Hannover, des de on continua assumint la direcció dels serveis. —Havas.

ELS SABOTATGES : NO ES PERDONEN LES MALIFETES

París, 2.—La situació no ha sofert cap variació per que es retorne als ferrocarrils de Magúncia.

Les negociacions entaulades pels ferroviaris alemanys han fracassat. Denuncien que no es fossin efectives les sancions d'expulsió contra ells, però el comandament francès els manifestà que no podien ésser ateses tals peticions per tal dels actes de sabotatge que encara s'estan realitzant.

En efecte, inclús aquesta mateixa nit han estat arribats els carterons de la via en una bona extensió, a les immediacions de Worms.

NOMBROSOS DETENCIONS I EXPULSIONS : TRANQUIL·LITAT A MAGÚNCIA

Berlín, 2.—A Aquisgrán han estat detinguts i expulsats 25 estudiants que varen prendre part en una manifestació organitzada en honor del governador d'Aquisgrán, que fou detingut.

També han estat detinguts els alcaldes de Cleves, Mienre i Verdingen. Nombrosos funcionaris han estat expulsats. També ha estat detingut el secretari de les Associacions sindicals, Klein, el qual impedia la marxa d'un canvi de funcionaris alemanys.

A Magúncia la situació és tranquil·la, però continuen en els països rhemans la resistència dels funcionaris, havent-se decretat noves expulsions per l'alta Comissió interaliada. —Radio.

EL SERVEI SEQUEIX PRES-TANT-SE

Magúncia, 2.—Malgrat la vaga parcial dels ferroviaris, s'ha aconseguit un servei regular en totes direccions.

Les grans empreses no presenten llur servei normal, però els trens de proveïment subvencionats a totes les necessitats i compleixen les ordres de l'alt comandament. —Havas.

L'EXPRES D'ORIENT PASSARÀ PER SUÏSSA

París, 2.—S'ha anunciat al públic que l'express d'Orient que continua assegurant les relacions entre París, Viena, Budapest i Bucarest, ja no passa per Alemanya, sinó que temporalment és encauallat per la línia de Suïssa. —Radio.

Magúncia, 2.—S'ha produït un descarrilament d'un tren d'Ingelheim.

Signoren les causes que motivaren l'accident. No s'ha de doctre cap desgràcia personal. —Havas.

SABOTATGE EVITAT

Duisburg, 2.—Un sentinella belga ferí ahir un alemany que intentà desarmar-lo per a penetrar a un dipòsit de màquines. —Havas.

UNA BARCA QUE SE'N VA D'ESSEN

Londres, 2.—El "Daily Express" diu que un dels més importants establiments bancaris d'Essen resolgué ahir de traslladar la seva residència social a Hamburg. —Havas.

ES REPREN EL TREBALL A LES LÍNEES FERROVIARIES

Dusseldorf, 2.—Aquest matí s'ha reprès el treball a les línies ferroviàries i alguns altres serveis.

També s'assenyala una sensibla millora en el tràfic de trens. Al Nord i Sud dels territoris ocupats, la situació és normal. —Havas.

CONSOLAT FRANCÉS APEDREGAT

Berlín, 2.—Telegrafien des de Königsberg al "Tageblatt" que durant la manifestació d'ahir foren trencats tots els vidres del Consolat de França.

Afeixen aquestes informacions que a les deu de la nit es feren alguns disparos d'armes de foc. —Havas.

A FRANCFORT UN GRUP DE MANIFESTANTS PRETÈ ASSALTAR L'HOTEL ON RESIDEIX LA COMISSIO DE L'ENTESA

Berlín, 2.—Telegrafien de Frankfurt que aquest matí es formà una important manifestació, que es congregà davant l'Hotel on resideix la Comissió de l'Entesa, permaneixent allí alguns estones en actituds amenaçadores. Quan els seus exaltats pretè assaltar l'esmentat hotel, es presentaren forces de policia que aconseguiren impedir el propòsit dels manifestants. —Havas.

DESCARRILAMENT DE L'EXPRES DE BERLÍN : DOS MORTS I UN CENTENAR DE FERITS

Reeslau, 2.—L'express de Berlín ha descarrilat prop de l'estació de Gessen, havent resultat a conseqüència del sinistre dos morts i un centenar de ferits.

Fins ara s'ignoren les causes del descarrilament. —Havas.

UN EMPRESTI ALEMANY PER COBRIR LES DESPESSES DE L'OCCUPACIO

Berlín, 2.—El Reichstag ha autoritzat l'emissió d'un empréstec per cobrir les despeses de l'ocupació de la Ruhr. —Havas.

ELS INDUSTRIALS ANGELOSOS FAN PRESIO AL GOVERN PER TAL QUE PROHIBEIXI L'EXPORTACIO DE CARBO A ALEMANYA

Londres, 2.—Els industrials anglesos, davant l'excitació de demandes de col·laboració dels britànics, fan pressió al Govern per tal que prohibeixi les exportacions de carbó a Alemanya. Sembla que les conseqüents gestions han tingut èxit i que aviat es prohibirà l'exportació de carbó per a Alemanya. —Radio.

MUSSOLINI ES DECIDEIX PER L'ABSTENCIÓ

Roma, 2.—Al Consell de ministres celebrat ahir el president, Mussolini, decidí que l'Itàlia tindrà estranya a les mesures adoptades a la conca de la Ruhr, afegint que el Govern es troba resolt a orientar-se en una política de pau general.

Els ministres aprovaren les manifestacions del president per unanimitat.

Mussolini manifestà també que accepta dissoltes totes les organitzacions militars dels partits feixistes, nacionals i liberals. —Havas.

L'EVENTUAL ENTRADA D'ALEMANYA A LA SOCIETAT DE NACIONS

París, 2.—Havent circulat el rumor que França era hostil a l'admissió d'Alemanya a la Societat de les Nacions i que es retiraria si Alemanya fos admesa, M. Poincaré ha fet les següents declaracions.

"El Govern francès ha estimat sempre que la Societat de les Nacions no compliria plenament el seu objecte sinó a condició d'arribar a ésser universal i, per consegüent de comprendre Alemanya; però aquesta, com a membre no fundador de la Societat, hauria de sol·licitar-ho de la mateixa i segons el pacte, donar garanties efectives de la seva intenció de complir els seus compromisos internacionals.

Austria, Bulgària i Hongria, que es trobaven amb respecte a la Societat en la mateixa situació que Alemanya, compliren aquestes condicions i van ésser admeses.

Alemanya, en canvi, no ha fet fins ara la petició exigida i no ha cessat de manifestar amb els seus actes la seva voluntat de subvertir els compromisos que va subscriure en un tractat al qual està incorporat el pacte de la Societat de les Nacions. No pot, doncs, tractar-se per ara, de la seva admissió, però França es felicita d'un canvi d'actitud que permetés a Alemanya figurar a la Societat de les Nacions al costat de les potències que respecten els seus compromisos. —Radio.

EL CONSELL DE LA SOCIETAT DE LES NACIONS : EL GOVERN DEL SARRE

París, 2.—El Consell de la Societat de Nacions ha renovat per un any els següents membres del Govern del Sarre el mandat que venien exercint, i que expirava dintre pocs dies.

Comte de Lambert, belga; Moïse Witfeld, danès; Wang, canadenc; i Raul, francès, president del Consell.

Així mateix ha acordat dirigir amb aquesta ocasió una felicitació a l'esmentat Govern del Sarre. —Havas.

EL CULPABLE D'UN SABOTATGE

Coblença, 2.—El Cap de l'estació d'Ingelheim, reconegut com a culpable del descarrilament ocorregut en les immediacions d'aquella estació, comparxerà davant d'un Consell de guerra francès. —Havas.

DESPRES DEL MAL LES ESCUSES

Berlín, 2.—Un alt funcionari del ministeri d'Afers estrangers ha estat a l'Ambaixada de França per formular i expressar el sentiment del Govern del Reich pels incidents que es produïren a Königsberg davant el Consolat de França i davant els quals foren trencats els vidres de l'esmentat Consolat. —Havas.

LA CONSOLIDACIO DEL DEUTE BRITANIC I LA DELS ALTRES DEUTES ALIATS

Washington, 2.—Coneguda la resolució britànica aprovant el projecte de consolidació del deute anglès, ha estat convocada la comissió americana, perquè redacti l'informe convençent per sol·licitar l'esmentada qüestió a l'aprovació del Congrés.

El president Harding considera que és molt de desitjar que l'adopció del projecte no trobi el més petit obstacle a l'aprovació per la Cambra popular. —Havas.

Washington, 2.—Informacions de caràcter oficial diuen el següent:

Al departament del Tresor declaren considerar que la solució donada a la qüestió del deute britànic obra com a la solució dels altres deutes.

Es clar que l'arrencament de cada un dels deutes ha de fer-se en diferents condicions, però diuen que aquestes condicions no han d'ésser més rigoroses que les imposades pels deutes britànics. —Havas.

A IRLANDA CAPS REBELS PRESONERS UN ULTIMATUM

Dublin, 2.—S'han efectuat nombroses detencions; entre els detinguts figuren alguns dels principals caps rebels. El Govern de l'Estat Lliure d'Irlanda ha donat un termini de 48 hores als rebels per tal que donguin llibertat a aquells rebels, director de la Companyia ferroviària "Great North-horn", amenaçant, en cas contrari, amb severes represàlies sobre els presoners. —Radio.

Es considera impossible tota represa d'hostilitats

Ha rebut Ismet autorització per signar? :: Les contraproposicions turques :: El punt difícil és Mossul :: Transigències aliades :: Demanaran els turcs un nou termini? :: Mustafa Kemal es casa

Lausana, 2.—De Constantinoble, de Londres i de París arriben despatxos que confirmen la impressió favorable. No expresen una satisfacció general però almenys l'eventualitat d'una represa de les hostilitats sembla impossible. —Radio.

Lausana, 2.—Al centres oficials de la Conferència es considera com impossible la represa de les hostilitats entre grecs i turcs. —Havas.

ISMET PAIXA I LORD CURZON HAN CONFERENCIAT MES DE TRES HORES

Lausana, 2.—Els senyors Ismet-paixà i lord Curzon han permanescut reunits més de tres hores. En acabar la ia conferència han estat interrogats pels periodistes però s'han negat a fer declaracions. —Radio.

ANGORA AUTORITZA A ISMET-PAIXA LA SIGNATURA DEL TRACTAT DE PAU

Lausana, 2.—Sembia que Ismet-paixà ha rebut ja d'Angora l'autorització per signar el tractat de pau. —Radio.

Londres, 2.—Diferents periodics publiquen despatxos oficials de Lausana segons els quals Ismet-paixà ha rebut d'Angora autorització per signar el tractat, amb la instrucció de procurar obtenir concessions. —Radio.

LA DELEGACIO TURCA REGA HAVER REBUT CAP ORDRE PER SIGNAR EL TRACTAT

Lausana, 2.—La delegació turca ha desmentit aquesta tarda els rumors optimistes que han circulat amb insistència sobre la signatura del Tractat. Els delegats turcs manifesten que no han rebut cap instrucció d'Angora a aquest sentit i que no hi ha cap raó per modificar la impressió d'aquests darrers dies. —Radio.

FERIS DEL A LAUSANA

Lausana, 2.—Han arribat al representant d'Angora, Feris Bey, el qual celebrà una extensa conferència amb Ismet-paixà. —Havas.

LES DARRERES REIVINDICACIONS TURQUES

Lausana, 2.—Lord Curzon i els representants de França i d'Itàlia han conferenciat altra vegada amb Ismet Paixà, el qual, admetent els desigs dels delegats aliats, lliurà a aquests un document en el qual expressa les reivindicacions que en darrer terme exigeix Turquia.

Es molt possible que si les reivindicacions de pau sorgeixen satisfactòries, lord Curzon allargui la seva estada a Lausana. —Havas.

LES CONTRAPROPOSICIONS DELS TURCS

Lausana, 2.—Les contraproposicions dels turcs compenen 30 punts, dels quals s'ha arribat a un acord sobre 24, quedant gràcies de resolució els punts de Mossul, manteniment d'una guarnició turca a la península de Gallipoli i a Tricàcia. —Radio.

LA CONFERENCIA INTERALIADA HA ESTUDIAT ELS DOCUMENTS LLIBRATS PER ISMET-PAIXA

Lausana, 2.—La Conferència interaliada es reüní aquest matí per a estudiar els documents que lliurà el cap de la Delegació otomana, Ismet-paixà.

La Conferència reflectirà aquesta tarda la contesta, que es qüestió donà al matí als turcs.

La representació britànica es mostrà favorable a un acord, però manté la seva decisió de sotmetre a l'arbitratge de la Societat de Nacions la qüestió de Mossul.

També declarà l'esmentada Delegació que Anglaterra està disposada a associar-se amb les mesures de conciliació de les Delegacions aliades més interessades i especialment amb els turcs. —Havas.

ELS ALIATS TRANSIGIRAN EN L'AUMENT DE LA GUARNICIO TURCA A TRACIA

Lausana, 2.—Es crea saber que els aliats estan disposats a transigir en l'aument de la guarnició turca de Tràcia, però no en l'establiment d'una guarnició a Gallipoli. —Radio.

ISMET-PAIXA CONTINUA MANTENINT ELS SEUS PRINCIPIS

Lausana, 2.—Ismet-paixà continua mantenint els principis exposats sobre les qüestions de Mossul, Gallipoli i Tràcia. S'oposa igualment al règim de capitulacions, tan en la forma actual com en la modificació. —Radio.

ES CREU QUE ELS TURCS DEMANARAN UN NOU TERMINI

Londres, 2.—En els cercles polítics es mostrava aquesta tarda gaire optimisme sobre les negociacions de Lausana.

S'oposa que els turcs demanaran un nou termini. —Radio.

MUSTAFA-KEMAL S'HA CASAT

Constantinoble, 2.—Mustafà Kemal ha contractat matrimoni a Esmirna. —Radio.

NOUS LLOCHS MILITARS ALIATS A LA RIBERA EST DEL MARITZA

Atenes, 2.—El gener i Harington, de les forces britàniques en el Príncep Orient, i el ministre de França a Atenes anunciaren ahir per carta al generalíssim grec Pangalos que dintre de vint i quatre dies haurien de ser establerts nous llocs militars a la ribera Est del Maritza.

El general Pangalos no ha fet cap objecció a aquesta mesura, que té com a objecte evitar xocs entre les forces gregues i les turques. —Radio.

CREUER ANGELOS AL PRINCEP ORIENT

Malta, 2.—El creuer anglès "Cardiff" ha fundeig en aquest port, d'on sortirà immediatament amb direcció al Príncep Orient. —Havas.

LA REFORMA DE L'ESTATUT DUANER A FRANÇA

París, 2.—Per 424 vots contra set la Cambra de Diputats ha aprovat el projecte de llei de reforma de l'estatut duaner. —Havas.

UNA EXPLOSION : TRES MORTS I NOMBROSOS FERITS

Springfield (Massachusetts), 2.—S'ha produït una gran explosió en un guineu tre.

L'accident ha ocasionat tres morts i nombrosos ferits. —Havas.

L'ESPIONATGE, A ODESSA QUARANTA DETENCIONS

Riga, 2.—Els reformes telegrams de la via anuncien haver estat descobert Odeessa una organització d'espionatge i 40 detencions amb els generals Wronski i Petliura.

Man estat practicada 40 detencions. —Havas.

COMBAT ENTRE FEIXISTES I NACIONALISTES

Nàpols, 2.—Els feixistes han assaltat el local ocupat per la societat nacionalista de l'Heràclia. S'entendrà un veritable combat resultant des morts i vint ferits. —Radio.

UNA DETENCIO EN L'ELISABET PROVISIONAL

París, 2.—El jutge instructor ha signat un mandat perquè el seu posat en llibertat sota fiança de cinc cents mil francs l'almirallador de la Societat d'Armaments que es trobava detingut per estafa, abús de confiança i la fractura de les lleis referents a societats. —Havas.

ELS PROBLEMES DE L'AFRICA SEPTENTRIONAL FRANCESA

Algiers, 2.—El governador general d'Algèria i els residents de Marrakesh i Túnis es reuniran aquesta capital el dia 6 del corrent per tal d'estudiar diferents qüestions, entre elles, les vies de comunicació entre les tres possessions, la seguretat i foment de les comunicacions en el Sahara i altres diverses problemes de caràcter econòmic, marítim i duaner. —Havas.

LA CAMPNA APROVA LA VOLENCIO CONCERTADA AMB SUÏSSA

París, 2.—La Cambra adopta el projecte aprovant la Conferència concertada amb Suïssa per regular les relacions de contraband entre les antigues zones de l'Alt Savoia, el país de Gex i els cantons suïssos limitants. —Havas.

COMENI SOBRE L'EXTORTICIO ENTRE MEXICANO-ANGLA

Washington, 2.—La Comissió nord-americana de la solució del deute anglès a Mèxic ha decidit de la Gran Bretanya una llarga estada vista en la qual s'ha tractat de possible conveni sobre l'extorsió. —Radio.

LA REPRESENTACIO DE MINORIES DE BULGARIA

La Paz, 2.—El Govern d'expedir un decret suprem establir per primera vegada la presentació de les minoritats a eleccions que hauran de celebrar-se a la capital i Departaments.

La mesura és molt elogiada pels principals partits d'oposició liberal i republicana. —Radio.

CONFERENCIES

PREMSA ASSOCIADA : CORRESPONSALS :

D'ESPANYA

El Consell de Ministres

S'ha iniciat el tractar el problema de Catalunya Diversos i oposats criteris entre els ministres

En García Prieto ha dit que aquesta tarda, a dos quarts de sis, se celebraria l'anunci del Consell.

Ha negat que en aquest es tracti d'aquestes grans dificultats que s'annuncien i de les quals el president és el primer sorprès.

A L'ENTRADA

A les sis de la tarda s'han reunit els ministres a la Presidència per a celebrar el Consell.

El senyor Gasset ha anunciat que si tant temps donaria compte de la petició que li han formulat els agricultors de Salamanca sollicitant que es permeti l'exportació de les lletes.

—Estan molt cures—ha observat un periodista.

—Per això, jo no tinc inconvenient en concedir certs permisos d'exportació, però sols en el cas que es donin les lletes aquí 60 centims més barates d'altres.

El ministre d'Estat, en ésser rodejat pels periodistes, ha fet les següents manifestacions:

—Declaro amb la meua habitual sinceritat que estic profundament contrariat i amargat perquè després del gran èxit obtingut pel senyor Echevarrieta, la seva personalitat era per a tots insubstituïble per molts motius en la possible obra de pacificació.

El senyor Echevarrieta em diu insistentment que davant de les campanyes que contra ell s'han fet per una part de la Premsa, no vol tornar a intervenir en res que es refereixi a aquest assumpte, ni en cap altre com aquest.

En altres països, quan una ciutat esdevé el centre de la guerra europea en nacions com França, on hi ha una Premsa que excedeix a l'espanyola en violències de llenguatge.

Per això mateix és lamentable el que faic i cal reconèixer que així com els homes polítics tenim l'obligació i necessitat de sobrepassar-nos a nosaltres mateixos, els homes que són estrangers a la vida política, no hi estan acostumats.

Seguim lluitant amb el senyor Echevarrieta, però declaro que així una progressió no agradaria i que el senyor Echevarrieta persisteix en la seva negativa que produirà, no al Govern, sinó a la causa d'Espanya, un gran mal.

En arribar al centre de Romanones, alguns periodistes li han interrogat sobre la suposada fugida de Melilla del coronel Giménez Arroyo.

—No ho sé—ha contestat el centre de Romanones.

I al·ludint als assumptes que incomben al seu departament de Gràcia i Justícia, ha dit:

—Si hagués estat un bode, si que ho sabia.

El ministre de la Guerra ha arribat al Consell amb un xic de retard.

NOTA OFICIAL

Acabí el Consell a les nou del vespre facilitant aquesta nota oficial:

El ministre d'Estat donà compte al Consell de les seves conferències amb l'Alta Comissaria de les Illes Canàries.

El Consell es va enterar amb satisfacció de les referències i expressió de gratitud a quantes han intervingut en l'assumpte, a autoritzar al president perquè, d'acord amb els ministres corresponents, indiqui els mitjans més efectius, en l'ordre legal, per a la recuperació de reconeixement del país.

El Consell nomenà una comissió dels ministres de la Guerra, Marina, Govern i Instrucció pública, encarregada de preparar un pla d'educació física.

Se recorden les inspeccions per als departaments del Govern en la Conferència Internacional del Desarmament.

El Consell passà un expedient d'afiliació de Gràcia i Justícia i altres dos de l'interior sobre concessió de crèdits per a l'obra pública i Ultramar i decisió de la custòdia industrial i l'ajuntament de Girona.

AMPLIACIÓ DEL CONSELL

Ha començat el Consell d'aquesta tarda, representant-se la Delegació sobre l'expedient de pena de mort d'un rei de l'Audència de Castelló de la Plana, que per haver-se incoat amb dos procediments oposats havia al Consell d'estudiar-lo amb la delegació, no reusant acord.

Ha abocat d'après el Consell el ple del Banc de Barcelona, donant compte el portat, omís de Romanones, de tots els antecedents.

Generalitzada la discussió, s'ha iniciat el tractar el problema de Catalunya, és com el Govern coneix una extraordinària importància a aquestes qüestions, s'ha donat un cop que es portin interès a un Consell de ministres per tractar-les d'ingenuïtat, donant-se en canvi d'impressions celebrant aquesta tarda, e ri-

La qüestió del Marroc

En Villanueva té un veto per a l'Alta Comissaria

El president ha dit als periodistes que havia llegit la suposició feta per "La Croix", de París, que existia un veto contra el nomenament del senyor Villanueva per a l'Alta Comissaria del Marroc.

Desgraciadament—ha afirmat el cap del Govern—la malaltia del senyor Villanueva és real, i encara que segueix millorant, es proposa marxar una temporada a Màlaga, i a la serralada de Córdova, amb l'objecte d'obtenir el restabliment de la seva salut.

LLOYD GEORGE I L'ALT COMISSARI

En tornar a Espanya l'ex-prim ministre britànic Lloyd George, s'ha dirigit, des d'Algeciras, a l'Alt Comissari d'Espanya al Marroc, en termes molt expressius.

Ha manifestat el seu sincer agraïment per les moltes deflexions que li foren dispensades en el Marroc espanyol i esmenta la gran impressió que li ha produït el progrés i el desenvolupament general de la regió visitada.

L'ECHIVARRIETA I EL REI

Anit passada, al teatre Reial, en acabar el primer acte, el Rei, per mediació del seu secretari don Emili Maria de Torres, demanà que acudís a la llotja regia el senyor Echevarrieta.

Don Alfons li reiterà la felicitació que per telegrama ja li havia expressat i s'interessà per conèixer, no sols els detalls de la jornada del rescat, sinó també les impressions del senyor Echevarrieta quant a la disposició d'ànim dels capdavaners moros amb els quals parlà, i qui sap si sobre la possibilitat d'alguna futura gestió en la qual podria col·laborar l'ex-diputat republicà.

La conversa continuà fins després de començar el segon acte.

EL CORONEL JIMENEZ ARROYO

El ministre de la Guerra ha manifestat que feia quatre dies que va rebre noves de Melilla, segons les quals el coronel Jiménez Arroyo continuava en la dita plaça a disposició del jutge militar.

Preguntat si era cert que s'havia fet arribar, va dir l'Alcalde que no sabia res des d'aquella data, ja que no havia tingut nova comunicació sobre aquest assumpte.

EN LOPEZ FERRER CAP A MADRID

D'aquí uns quants dies vindrà a Madrid En López Ferrer per conferenciar amb el Govern sobre importants qüestions relacionades amb l'acció d'Espanya a Àfrica.

EL PROCES DEL GENERAL NAVARRO

S'assegurava aquesta tarda que és inexacte que el general Ayala vagi a Melilla per rebre declaració al general Navarro.

Aquest deposarà davant el Consell Suprem de Guerra i Marina i el jutge que aquest designi, i ho farà a Madrid.

LES RESPONSABILITATS I "LA CORRESPONDENCIA MILITAR"

"La Correspondencia Militar" en el seu editorial, torna a repetir-se del tema de les responsabilitats, i repeteix que aquestes són exclusivament dels Governos i dels generals que exerciren l'alt comandament, tant per la imprevisió política i militar que s'observa en l'establiment de la Comandancia de Melilla com perquè amb posterioritat a aquesta tragèdia no donaren els governs veritables plans de campanya i per consegüent els d'operacions no respongueren en cap moment a què que l'art de la guerra, els reglaments vigents i l'instel espanyol imposaven i demanaven amb raó sobrada.

Afegeix que l'opinió pública hauria hagut d'atacar-se com un sol home, atenció quan es va dir que l'honor de les armes estava salvat, lançant amb violència la boca dels que d'atzagada en atzagada ens porten a l'abim en què hem arribat. L'opinió no pot ara dir-se amb justícia, com se solia dir o llegir, que perquè voliem exercir, perquè voliem marina. L'exercit i la marina anaven sempre on els portaven les iniciatives del Govern i les ordres de l'Alt Comandament.

Amb 160.000 homes i amb la quantitat fabulosa de material acumulat a l'Àfrica s'haurien pogut abastar els objectius militars i navals que esgavon en la

consciència de molts tècnics i de tot el país.

Acaba així: Assenyalant les veritables responsabilitats i arribant fins on calgui per fer-les efectives. Al mateix temps exigim totes les garanties necessàries perquè no puguin tornar a passar ni l'exèrcit ni la marina per les circumstàncies que han passat, cosa en la qual es pensa poc i sobre la qual es parla i s'escriu menys.

Aquest és el deure que ens imposa el més pur patriotisme a tots els espanyols.

EL COMUNICAT D'ANIT

Diu així: Zona oriental.—Sense novetat en les posicions del territori.

Zona occidental.—El tinent Francesc Renés Villalonga, del tabor de Cavalleria de regulars de Tetuán, número 1, s'ha suicidat a les tres de la tarda matinal, a Tetuán. S'han obert diligències.

A dos quarts de dotze del vespre fou mort el soldat del regiment d'Infanteria de Costa Ferran Calleja Gallego, al voler fugir de la guàrdia on estava detingut, a la posició del Fondak, pel centinella del mateix Cos Damas Burgo Serrano.

A les tres de la tarda embarcà cap a Barcelona, en el *Vicente La Reda*, una unitat de pontons.

A Larraix, cap novetat.

SOBRE LES RESPONSABILITATS

A l'Ateneu ha donat una conferència, versant sobre aquest tema, En Joaquim Mancos.

S'ha manifestat partidari en vista de les declaracions fetes per En Pestanya i una anterior conferència de què sobri una informació respecte la repressió a Barcelona, per a que siguin castigats els culpables.

MOVIMENT BURSATIL

Els fons públics estan encalmats, tancant la partida de l'Interior a 71, igual que ahir.

En valors industrials, molt poc negoci, presentant-se els carrils fluïdus.

La moneda estrangera, irregular. Els francs reaccionen bastant i paren a 20'05, en alça d'1'50 per cent. Les lliures, pel contrari, baixen cinc cèntims i queden a 20'76. Els dòlars també perden mig cèntim, tancant a 6'385. Els marcs, entre particulars, es fan a 0'18.

MORT D'EN MANUEL DE MURGUA

Aquesta matinal ha mort a La Coruña el patriarca de les lletres gallegues En Manuel de Murgua, marit de la celebrada poeta Rosalía de Castro.

El finit comptava 80 anys.

Deixa sens acabar la "Historia de Galicia", que obra, pels documents, prometia ésser d'un gran valor.

L'ajuntament i altres corporacions han lliurat la bandera a mig pal, com a manifestació de dol. Demà es farà l'enterrament.

En Murgua havia estat Membre dels Jocs Florals de Barcelona, en qual ciutat donà una conferència sobre les característiques de la nacionalitat gallega.

UNA CARTA D'EN ROMANONES

El centre de Romanones ha afegit una carta al director de "El Imparcial", en la qual justifica per la repetició de fets posteriors, la publicació del seu llibre de crítica sobre el patrimoni artístic de la nació.

"Una prova—diu—est en el que acaba d'arribar a Granada, i afegeix:

Quan això ha pogut succeir, no en un ajuntament i amatge poblet de la verna de l'en el secret regit d'un ajuntament de l'ajuntament, bolet de tota comunicació i formalització, així en una capital com Granada, a la llum de tota publicitat, i dintre de Granada en la seva Cathedral i dintre de la seva Cathedral en la Capella Reial, que per guardar i inferior a l'ajuntament de la gent els següents dels Reis Catòlics és lloc venerat de peregrinació continua per estrangers i nacionals, i que hauria pogut imposar-se en molts casos, sense la intervenció, limitació i sancions amb què aquest Reial decret empara i defensa el més estimable patrimoni nacional, que oblidem i ignorants seguim impuntament venent i portant a l'exterior els més preuats trossos del nostre art i de la nostra història?

Noto és que la representació fiscal d'aquest ministeri a Granada no ha ajuat la seva actuació tot just conegut els fets de l'ascendència expoliació i que tots els que hi han intervingut estan comparant davant els tribunals de justícia.

—S'espera per a que com el revelat De-

A la seva previsió i urgència es deu també que en aquesta mateixa dies el capítol de València d'hagi dirigit en consulta a aquest ministeri expressant el desig d'atendre a les normes dictades prèviament per veure si pot vendre uns corbats (que no s'utilitzen en actes del culte i que, segons aquell capítol, ho tenen merit especial i històric i han de ser conservats).

En això, com en altres casos, es preval el segon el disposit.

Les actes afegeix les lletres i aquests fets, la difusió dels quals pels diaris en veia de tot comentar, proven clarament el propòsit de la meua intervenció i la necessitat i importància de la seva aplicació.

DE CATALUNYA

SEU D'URGELL La Protectora de l'Ensenyança Catalana :: Esports :: Els perills de la soca

Ha quedat constituït el Consell Directiu de la Comissió Delegada de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana, en la següent forma: President, Tomàs Fornesa; tesorera, Ramon Morós; secretari, Bonaventura Rebés Castella.

En la reunió general de socs celebrada darrerament per la societat esportiva F. C. Balma fou elegida la següent Junta Directiva: President, Ramon Serrano; vice-president, Tomàs Fornesa; tesorera, Lluís Bastida; secretari, B. Rebés; vocals: J. Pallarès, J. Cusi, R. Morós i Ot Planes; un dels primers actes d'aquesta Junta fou el d'acordar que la llengua oficial del Club sigui la catalana, cosa que havia oblidat voluntàriament la Directiva anterior.

En la passada setmana la sucursal de la Caixa de Pensions i Estalvis recaptà 45.001 pessetes; pagà per reintegres 25.085, i deixà obertes 11 lliures.

Ni els vells recorden haver vist un hivern tan sec com aquest; no ha nevats gens al pla i molt poc als alts, de manera que si segueix aquests temps, es tem que a l'hivern no es pugui regar i es malmetin les collites.

MONTELANCH Festa pomellista :: Millores urbans

Dimenge passat i amb un èxit extraordinari se celebrà la festa inaugural dels Pomells de Jovenut "Sant Jordi Compatri" i "Poncelles de la Serra". Al matí hi hagué missa de comunió; al migdia es ballaren sardanes al local de la Jovenut Nacionalista. A les quatre de la tarda es començà la vetllada, a la qual es llegiren belles poesies i el fundador dels Pomells de Jovenut, En Josep Maria Folch i Torres, en mig de gran entusiasme, féu un eloqüent parlament, amant de catalanitat, glossant l'obra dels Pomells.

D'après l'Orfeó Montblanquí cantà un escollit programa de cançons, acabant amb el cant de "Els Segadors", que fou escoltat a peu dret i en mig d'entusiasme aclamatori.

A la nit el quadro d'aficionats de la Jovenut Nacionalista representà l'obra "El més petit de tots", que obtingué un èxit sorollós, vident-se obligat el seu autor, En Josep Maria Folch i Torres, a dir uns mots de renecament al finalitzar la representació.

Aquesta dies els empleats de l'ajuntament porten a cap almenys millores de caràcter urbà, amb un repartiment d'herbes i condicions d'algunes, que embelesquen notablement la nostra vila.

La setmana passada es feren uns proves del tancat "Clitmad" a les terres propietat d'En Bonaventura Miró, amb resultats excel·lents.

El quadro d'aficionats de la Jovenut Nacionalista organitzaran per al dia de la Candellera un selecte programa teatral, dedicat a l'ignomínia, al qual representaran les obres d'aquest autor "Gimral" i "Rasclosa".

FIGUERES La Lliga Nacionalista :: Lectura de poemes d'En C. Fages de Climent

La Lliga Nacionalista de l'Alt Empordà ha celebrat una reunió, en la qual ha acordat dissoldre's i anar a la constitució d'una nova entitat més adaptada a les tendències que es manifesten al nacionalisme empordanès. Aquest es celebrà una altra reunió per aprovar els estatuts del nou Centre, que no serà afilial a cap secció de la política catalana, sinó que respondrà a l'única disciplina de l'amor a Catalunya i a la seva llibertat.

S'ha repartit el magnífic programa oficial de futbol, tocat a la Unió Esportiva de Figueres emul al darrer dimenge a Sant Feliu de Guírdols a jugar contra l'Ateneu Deportiu d'aquella població, actual ocupat. La victòria correspongué als clubs figuerencs, el qual l'obtingué per dos gols a un. Avaluat amb un gol més i figura al primer lloc en la llista pel campionat.

El poeta Carles Fages de Climent ha donat una lectura dels seus poemes a la Biblioteca Popular. El resultat una selecta concurrència, la qual felicità molt efusivament al jove poeta.

Per al dia 18 de l'actual febrer s'annuncia la celebració de la conferència que solca el cronista Ramon Manuher donarà l'escriptura gràfic Carles Raboia a la mateixa Biblioteca Popular.

ARTESA DE SEGRE Jocs Florals de "Renacimiento"

La Comissió organitzadora d'aquesta Jocs Florals es compon de convidar als escriptors i compositors de parla catalana a la vintena festa, dedicada a l'afiliament del nostre glorios il·luminat, al centre de l'exercici poètic i a la música i a la llengua de nostra vintena terra.

Primeres

I.—Flor natural, obra de *Renacimiento*, i cent pessetes, de l'excellentissim senyor Felip Raboia, a la millor composició que es presentà a concurs.

II.—Una col·lecció de les obres de mossèn Jaume Verdaguer, oferides per la Municipalitat de Catalunya, i una poesia de tanta llum.

III.—Cinquanta pessetes, del M. I. senyor Daniel Fà, a la millor novel·la.

IV.—Cinquanta pessetes, del il·lustre senyor Francesc Macià, diputat a Cortes, a la millor poesia patriòtica.

V.—Cinquanta pessetes, de l'il·lustre senyor Eduardo Sureda, diputat a Cortes, a una sardana.

VI.—Cinquanta pessetes, de l'excellentíssim senyor Romà Sol, president de la Diputació de Lleida, a un conte o col·lecció de contes, narracions, etc., sobre costums catalans.

VII.—Mitja una d'or, del doctor Josep Estadella, conseller de la Mancomunitat, a una poesia de talent popular a propòsit per a posar-hi música.

VIII.—Un objecte d'art, del senyor Manuel Marín; cap de tel·lons de la Mancomunitat, a una composició de tema lliure.

X.—Premi que es senyalarà, del doctor Ramon Solé, alcalde d'Artesa, a una composició de tema lliure.

XI.—Vint-i-cinc pessetes del doctor Josep Maria Viladot, a una composició de tema lliure.

XII.—Vint-i-cinc pessetes, del senyor Eduard Bosch, de Preixens, a una composició de tema lliure.

XIII.—Vint-i-cinc pessetes, del senyor Josep Boldó, ex-alcalde d'Artesa, a una composició de tema lliure.

XIV.—Un premi del senyor Joan Aladós, ex-regidor d'Artesa, a una composició de tema lliure.

XV.—Un premi, que s'assenyalarà, del senyor Lluís Santagüenia, a una composició de tema lliure.

XVI.—Vint-i-cinc pessetes, del senyor Gustau Garcia Fernàndez (Otto de Gar), a un cuplet amb lletra i música.

XVII.—Un premi, que s'assenyalarà, del senyor Angel Plens, a una composició en elogi de Salgà.

Les composicions i redaccions d'afiliats originals, inèdites i anònimes, senyalades amb un lema i acompanyades d'un plec d'os senyalat amb el mateix lema i contenint el nom de l'autor, han d'arribar a En J. Bosch i Barrera, director de *Renacimiento*, abans del 10 d'engany.

Renacimiento obrirà donant compte de les composicions rebudes i al número del 25 de març es donarà a conèixer el fall del jurat.

El dia de la celebració de la festa es donarà a conèixer oportunament.

Artesa de Segre, 24 de gener de 1923.

La Comissió organitzadora, Ferran Colàs; Albert Aldavé, Felip Martorell, J. Bosch i Barrera.

OLOT Concerts :: Biblioteques populars

L'Orfeó Olot i la Banda municipal preparen importants concerts per a la propiament Quaresma.

— Dissabte passat a la nit al Casal Català i davant nombrosa concurrència donà una conferència, il·lustrada amb gràfics, sobre un tema molt interessant, el distingit metge En Salvador Sala, que fou molt felicitat per la notable dissecació.

— Pròximament serà un el trasllat de la Biblioteca municipal a la Popular de la Mancomunitat.

— S'han desfilat en vora els treballadors de la torneria d'En Joaquim Solé.

— Els músics concentrats en aquesta zona militar entraren són per aquí i probablement no marxaran fins el dia 31. Setanta han estat destinats al Marroc.

ESPLUGA DE FRANCOLI La fira puçada transcurregué molt animada. Hi assistí un gran nombre de fomenters

— Es jugà un gran partit de futbol entre els primers equips de La Palma, Futbol Club de Reus, contra el F. C. Francolí, d'aquesta vila, perdent l'últim, per quatre gols a dos.

— Dimenge passat es canvià la Junta del Centre Industrial, un sortit elegit, per rotació als següents senyors: Josep Siscart Carles, Josep Clot Rull, Ricard Farré Climent, Ramon Talau Dalmau i Francesc Martí Esteve.

— Tingué lloc, el dissabte, la celebració de la fira de la Sagrada Família.

— Va augmentant cada dia més la rotulació turística amb la nostra llengua.

— Es ha començat preparant per a la pròxima festa de l'arbre.

MASNOU Futbol :: El temps

Del partit de campeonat jugar el propiament dimenge, dia 24, amb el Tinent Futbol Club, en sortí victoriosa l'equip del Club Esportiu Masnou, per cinc gols a un.

Al que es va jugar el dia 23, que fou el darrer, amb el Saborní F. C., de Sabadell, també s'obtingué el triomf al Club Esportiu Masnou, per 6 gols a 3.

Tots els jugadors dels dos equips posaren tot l'esforç per assolir el triomf.

Aquesta temporada al C. D. M. i correspon al segon lloc dels equips de segona categoria. El Campeonat de Sabadell, ho obtingué el primer.

— Dimenge vinent, dia 4, els jugadors que integren el primer equip del Club Esportiu Masnou, aniran a Sabadell, per celebrar un encontre amb l'equip d'aquella vila.

— El temps és fred i el cel ventós.

VILANOVA I GELTRU La següent. — Manuel de Obanyans. — Futbol

Cunentia a intercanvi els pagessos l'abundància de jugos, puix del setembre ençà no ha plujat oferint els camps un trist efecte. En realitat, la pols sens menjar. En canvi, festes sanitàries i inextinguibles.

— Dimenge, nostra vila tingé l'honor d'èsser visitada pel Centre Excursionista de Barcelona. Acompanyats del nostre amic En Amador Romani, visitaren la Biblioteca-Museu Balaguer, el Castell de la Geltrú. Restaren complaguts, com era de esperar, marxant amb el tren de les sis a la ciutat comtal.

Ha produït bella impressió entre l'element intel·lectual d'aquesta població d'un país, pel qual ara són les pretes del poeta vilanoví Manuel de Obanyans, de

per el professor de Llengua i Literatura castellanes de la Universitat de Madrid, Mr. Allison Peers.

La transcripció va precedir d'una introducció, en la qual refereix la seva vida, l'ambient en que es trobava i les opinions a que ha donat lloc la seva obra. Posà fi a l'obra una extensa bibliografia, a la qual han contribuït l'oficial de la Biblioteca-Museu Balaguer i En Ferran González, nostre amic el pintor Alexandre de Cabanyes.

— Ha sortit cap a París el conegut xilògraf N'Enric C. Ricart.

— El proper diumenge tindrà lloc la inauguració del camp de futbol de l'Associació d'Alumnes Obrers. Es jugarà un partit en el primer i el segon de l'esmentada Associació, amb l'objecte d'entrenar el primer, que per falta de camp s'haurà hagut de suspendre. Tant de temps no aconseguir el petit lloc que en altre temps havia obligat el Vilanova F. C. dins del moviment futbolístic català.

MATARÓ

La fira de mostres. — Noves diverses

Celebrà novament reunió el Comitè local de la Fira de Mostres de Barcelona, tractant diferents assumptes, que afecten a l'organització de la propaganda de tan extraordinària certamen en aquesta ciutat, segons se'ns diu, va decidir que serà molt important la participació de la nostra ciutat en tal manifestació industrial i comercial.

— Es troba, d'uns quants dies ençà, a la nostra ciutat, el germà Henry, superior provincial dels germans Maristes, fent-ne l'oficial visita als Col·legis Maristes de la localitat.

— A la capella de Nostra Dona dels Dolors de Santa Maria se celebrà el matrimoni del distingit jove del comerç i entusiasta esportista en Camil Fradera Garcia amb l'elegant i formosa senyoreta Montserrat Soler i Moren. Foren padrins el batlle, N'Enric Aragó Rodon, i En Josep Moren, del comerç de Barcelona. Mil felicitats.

— Prossegueix amb èxit gran a les societats Iris i Ebarjo Ateneu el disabte i diumenge, a càrrec, respectivament, de la Banda municipal i orquestra Quirreles, de Canet de Mar, els balls carnavals, havent donat amb la seva presència la nota més brillant en el creixent nombre de formes i elegants danses a tots dies societats.

— Les conferències que tenen lloc els diumenges de Quaresma al saló d'actes del Foment Mataroní al present any han estat confiades al docte i erudit religiós capotxer reverend pare Antoni Maria, de Barcelona.

— Per la Brigada municipal s'ha començat els treballs d'urbanització dels terrenys que han de constituir la futura *Platja d'Alfons XII*.

Havent estat enderrocat el barri que hi havia a l'horta coneguda per la Quintana, queda perllongat el carrer de la Unió hasta una de les travessies del carrer de Cuba.

— Es troben exposades als baixos de l'Ajuntament les llistes dels joves que aquest any entren en quintes, en nombre de 220.

— Ha causat sentiment la mort del fill del diputat provincial per aquest districte En Jaume Estapé i Pagès, que compta amb gran nombre d'afinats, havent-se adreçat gran nombre de telegrames i lletres particulars associant-se al que experimenta el senyor Estapé i benivolenta oposa i demés. Ens associem a les manifestacions de condol que ha estat objecte.

— Al camp de joc de l'Illuro S. C. i assistint-hi un ple extraordinari, tingué efecte l'encontre reserva del Barcelona-Illuro S. C., primer equip. Tot el partit fou seguit amb interès manifest, admirant-se jugades mestres, que entusiasmaron a l'afició. L'equip local tingué una de les seves més afavorides tardes, dominant molt més que els forans, que no demostraren en la fama ven just que els precedeix a les seves formoses jugades ràpides i tècniques.

Correspongué el triomf als nostres, que van apuntar-se al seu favor dos gols, per un dels del Reserva. Va desbordar-se l'entusiasme dels nostres.

— Els senyors van presentar-se en la forma següent:

Cruciat, Conrada, Edoana, Rahaté, Llobet, Coll, Massana, Martorell-Sagi, Argente, Serra i Ferrando. Els nostres foren alineats de la següent manera: Florença, Puig, Comas, Ventier, Llenant, Pons, Clot, Pujol, Huesca, Canet i Pelgret. Arribà En Vela, del Col·legi, que ho féu a plaer de tot hom. Remuntà una de les manifestacions esportives que més adeptes aumen al futbol i que més entusiasmen.

— Al Foment Mataroní s'ha celebrat, nota la direcció del reverend Pare, mestre de capella de Santa Maria, el concert íntim preparat per l'Acadèmia Musical Mariana, essent-ne força aplaudits quants prengueren part, com són les seccions coral i instrumental de la dita Acadèmia i les formoses i elegants senyores Marià i Fància, que foren aclamades.

La concurrència oí molt satisfeta de la festa.

TORRELLA DE MONTGRI

Incendi :: Desgràcia :: Carnaval

Divendres al vespre un incendi destruí a l'era d'En Cusa set o vuit pil·lers.

La gentada que tot seguit fou cap al lloc del sinistre pogué evitar que el foc prengués majores proporcions. Les pèrdues es calculen en 2.000 pesetes.

— Un nen d'En Sernó, corrent darrera d'una pilota, fou atropellat per un auto.

La sort volgué que quedés entretingut de les rodes, sense més conseqüències que el natural esglai i un petit cop.

La sorpresa dels que ho veieren fou gran quan tot seguit s'aixecà en busca de la pilota.

— Enguany, organitzat per una nombrosa empresa, promet fer-se a Torrellà, un bon Carnaval.

GIRONA

Concert Toldrà :: Per la creació d'un Museu diocesà :: La nova Junta del Casal Català ::

L'alcaldia de R. O. ha pres possessió del càrrec :: Un altre alcalde de R. O. a Sant Feliu de Guíxols

Un altre formosa èxit per a l'Associació de Música d'aquesta ciutat fou el concert celebrat el dissabte al Teatre Principal.

En Toldrà, que ja havien aplaudit al cap del notabilíssim Quartet Rembrandt, de tan grata memòria, se'ns presentava, per primera vegada, sota el doble caire de concertista i compositor. Els més entusiastes i insistent aplaudiments subministraven l'èxit franc de l'artista en tots dos aspectes.

Bentot de començà l'execució de la Sonata número 4, de Beethoven, el públic—nombrós i selecte, com és de costum a les vetllades de l'Associació—se sentí atret per l'apassionada i elegant execució d'En Toldrà, exempt d'afectació, tot distingit i sinceritat. I a mida que anà desenvolupant-se el concert l'èxit d'aquestes belles qualitats, s'apoderava dels oïdors, mantenint-se en la més alta tensió en les segones i terceres parts. De les obres d'aquesta darrera, dites totes de la fase més acabada, hagut de repetir "La Preciosa", de Conperion, tantant el programa el conegut "Preludi i Allegro", de Pugnani, que tingué la virtut de fer vibrar intensament el públic, el qual atorgà els més sorollosos aplaudiments a l'artista. Aquest, continuant, executà, fora de programa, el bell "Andante", de Tardini.

Les qualitats característiques d'En Toldrà violonista, passió, elegància i sinceritat, les veïrem també en En Toldrà compositor en el transcurs de la segona part, formada pels "Sis Sonets", que constituïen el "clou" del concert.

Aquesta obra—premiada al concurs "Patxot i Llagostera" i que sols s'havia tocat una vegada a Barcelona—és una lluminosa, clara, diàfana, suau de la més intensa cantantitat, composta segons els corrents més moderns de la música.

Passada ja l'època de la música psicològica o plúrescament descriptiva, els compositors es lliuraren al noble anhel de la interpretació pura de l'emoçió estètica. Colpit per la bellesa, l'artista creava música sols pel goig de fer vibrar les seves impressions; mes els procediments que usava eren torturats i torturadors, tal volta influenciats per l'època anterior.

Sorrament, asserenats ja els esperits, els compositors giren els ulls vers el clàssic, emprant-ne la senzillesa i la claretat, bo i servint els nous recursos de la tècnica. L'utilitat, conservant la seva perfecció, se simplifica: un nou avenç s'inicia a la música.

Així són compostos els "Sis Sonets". Conmugut En Toldrà per les seves poètiques, sincerament deix fruir les seves impressions, sols per la joia de cantar-les. No creiem nosaltres que la difusió, la claretat d'aquesta obra sigui producte d'un premedit desig del compositor d'apropar-se als nous corrents.

La fonda cantantitat de la música d'En Toldrà ens fa creure que són la llum, la claretat, la puresa de la mar i del cel de la seva pàtria les que encarnen l'inspiració de l'artista i a les quals aquest s'afili.

I ben aquí com per voler servir l'esperit de la terra, l'obra del compositor, lluny de resultar restringida o esquivada, s'afirma en els corrents universals.

De les sis obres, la que més ens capta fou l'"Oració al mar", tota passió ardenta i tancada. Són tancats formoses, i ben encertades "Les burladores", que hagut de repetir, i "Sonet de la rosada", arrodonint les altres el bell conjunt. A la xaridors ovasió amb què el públic premià l'autor, aquest correspongué repetint el darrer sonet "La font".

Amb aquesta obra En Toldrà es confirma com un dels compositors de més volada dels de la nova generació.

Col·laborà a l'èxit del concert En Garçany, el meritatíssim pianista, que ja ens era conegut.

— La Junta Directiva de l'Ateneu de Girona va visitar al batlle, doctor Llopart, per tal de sol·licitar la creació d'un Museu diocesà en aquesta ciutat, on l'aplegament de les ombres riqueses artístiques, avui disperses per les esglésies i capelles del bisbat seria un poderós foc de cultura estètica, una viva escola educadora per la joventut i una formosa mostra d'amor i respecte a les coses que foren. El senyor batlle va encoratjar amb gran complacència als visitants.

En mostrà molt maie de les coses d'art i va oferir de fer, per la seva part, tot el que li fos possible, amb l'ajut del Capítol Cathedral i de totes les persones de bona voluntat, perquè poguessin tenir efecte els desitjos de l'Ateneu.

— La Junta Directiva del Centre Català de Girona ha quedat constituïda amb els següents: President, N'Agustí Ricart i Pau; vice-president, En Salvador Gispert-Saich; tesorera, N'Alfons Toldrà; comptador, N'Agustí Gualloster; bibliotecari, En Jaume Masó; vocals: En Francesc Coll i Turbau i N'Albert de Quintana i Serra; secretari, En Ramon Xifra; vice-secretari, En Ramon Sabala.

— La Junta municipal d'aquesta ciutat ha ratificat, amb el vot en contra de la minoria d'U. M. N., l'acord de l'Ajuntament sol·licitant al consueu obert per la Mancomunitat de Catalunya per a la creació de Biblioteca Populars.

— Ha pres possessió del càrrec d'alcalde de Reial ordre d'aquesta ciutat En Frederic Banaola. La Promesa canora d'aquest nomenament, contrari a la sobirania popular. Hom creu que aquest nou atac a les nostres institucions democràtiques afirmarà el sentit nacionalista i que l'obra civilitzadora començada pels nacionalistes i els republicans a l'Ajuntament no s'estrucará.

— Ha anat a Sant Feliu de Guíxols un delegat del governador civil a fer a mans del senyor Toldrà el nomenament d'alcalde de Reial ordre. La indignació contra aquest nomenament de molt gran en aquesta ciutat, on des del 1905 cap Govern s'havia atorgat a disposar l'autoritat legítima.

CRONICA DE Crónica Social CULTURA

Conferència

L'Institut Médico-farmacològic celebrà sessió científica ordinària el dia 5 d'aquest mes, a les deu de la nit, en la qual el doctor J. Santillà continuà desenvolupant el tema "Tractament de l'otitis mitja supurada".

Els estudiants jaumins

El dissabte vinent a l'Ateneu Barcelonès (Canuda, 6) l'ex-president de l'Agrupació Escolar Tradicionalista i jove doctor en Medicina, En Josep Baró, dissertarà sobre el tema "Paralelismes entre els moviments culturals i polítics".

En aquesta conferència s'exposarà el criteri dels estudiants tradicionalistes davant els problemes de Catalunya.

Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana

En el Consell General de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana, a proposta de la presidència es va acordar que, com cada any, s'envià als catalans d'Amèrica un missatge de salutació, agraïnt-los la seva continuada cooperació, així com la concessió d'un vot de gràcies als que han finit el seu comès, als socis que tan arduament treballen per a augmentar el nombre d'associats de la Protectora, a la promesa per la seva entusiasta i extensa propaganda i a les corporacions públiques que l'ajuden moral i materialment.

També es van ratificar la constitució de les Comissions delegades d'Horta i Vilanova i Geltrú, les quals han quedat constituïdes així:

Horta. — President, Pere Manó i Artés; tesorera, Joaquim Lletjós; vocals, Antoni Rovira i Virgili, Ramon Noguera i Comat, Rosend Naolet i Joan Pallí; secretari, Joaquim Delells i Dolz. Vilanova i Geltrú. — President, Gustau Galtzeran; tesorera, Antoni Escot; vocals, Antoni Borbón i Josep Soler i Ribó; secretari, Josep Carbonell.

L'Acadèmia Catalana

A la sessió que l'Acadèmia Catalana celebrà avui, dissabte, a les set de la vella, es posarà a discussió la conferència donada per N'Alfons Ribelles sobre el tema "La constitució de la majoria".

La "Gaceta Municipal"

El segon número de la revista de la vida municipal, publica el següent sumari:

La Casa de la Ciutat de Cervantes. — Problemes del dret públic: Garantia del funcionari en el càrrec, per Josep Claveria. — Autoritat a la qual donen èsser presents els recursos d'alçada, per Joan Pardo Werhle. — Els Ajuntaments i el Pressupost de la dècima, per Masel Reventós. — Sanitat Municipal: Lluita contra la verola, per Jaume Gras. — Secció de Legislació, per Josep M. Pi i Suñer. — La nostra revista: Serveis tècnics municipals: Escoles, per Adolf Florensa. — Consultes: — Deures que la legislació imposa: Mes de febrer: serveis a càrrec dels secretaris, per F. Sans i Buigas. — Jutjat Municipal, per Josep M. Gich. — Notes lingüístiques, per Pompeu Fabra. — Opinions, notícies dels secretaris. — Notes diverses.

Axíu d'Etnografia i Folklore de Catalunya

Avui, dissabte, a les sis de la tarda, començarà a l'Arxiu d'Etnografia i Folklore de Catalunya (Facultat de Filosofia i Lletres d'aquesta Universitat) una sèrie de dues conferències sobre el següent tema: "Resultats d'una excursió lingüístico-etnogràfica al poble català d'Alguer (Illa de Sardenya)". Aquesta primera conferència aurà a càrrec del doctor Mn Antoni Griera, membre de l'Institut d'Estudis Catalans.

Poden assistir-hi, a més dels col·laboradors de l'Arxiu, totes les persones interessades en l'assumpte.

Escola municipal de sords-muts de Vilajoana

Solennes resultaren les notes amb què l'Escola municipal de sords-muts de Vilajoana va celebrar la festa del seu patró Sant Francesc de Sales. Ofici a la parròquia el Rvd. J. Trens assistit dels Pvres J. Comas i A. Griera. El celebrant pronunciarà una bella plàtica abans de la Comunió, en la qual varen prendre part els mestres i alumnes.

Assistiren, entre altres invitats, el regidor senyor J. M. Nadal i els senyors Gasol Bosch, doctor Mies, del negociat de Cultura, la Junta en ple del "Centro familiar de Sordomudos", el senyor Manó, en nom de les institucions benèfiques de la Caixa de Pensiones i Estalvi per la Vellesa i el senyor J. Torloca, en representació de l'Institut Català de Sordomudos de Barcelona. El chor del Patronat Domènec va cantar una missa gregoriana sota la direcció del Rvd. R. Batlla. Sessió de cinema i teatre de "titelles"; els educats passaren molt divertits al dia a la institució.

Crónica Social

Expulsió

El Consell directiu de la Corporació general de Treballadors, Unió de Sindicals Lliures, va acordar, en la seva darrera sessió, expulsar d'aquella entitat i de la presidència del Sindicat Lliure de les Arts Gràfiques, a l'ex-company Joan Garau Cabré, per no haver pogut justificar certa irregularitat econòmica en l'administració del Sindicat que presidia.

Telegrama

La Societat d'Empleats d'Expectables públiques de Barcelona ha tramès un telegrama al ministre de Gràcia i Justícia d'Espanya, demanant l'indult de Joan Baptista Atrier, dit "El Poeta", i una amnistia per als presos socials.

El Sindicat Lliure de les Arts Tèxtil i Fabril

Aquest Sindicat ha elegit la següent directiva per a l'any 1923: President, Artur Esteve; vice-president, Antoni Pla; secretari, Amadeu Buch; vice-secretari, Antoni Pla; tesorera, Andreu Sol; comptador, Francesc Simó; vocals, Antoni Ramon, Agustí Viladoms, Tomás Dergua.

Miting a Calella

Demà, diumenge, a dos quarts de deu del matí, se celebrarà un miting d'afirmació sindicalista al Cinema Ancora, de Calella. Parlaran els senyors Seguí, Peiró, Brunas, Clara, Esclases i Arnó.

Miting de rebasals

Demà, diumenge, amb motiu d'inaugurar-se el Sindicat Agrícola d'Arenys de Munt, tindrà lloc un gran miting a l'espai Saló del Segle, acte al qual hi assistirà el director de la Unió de Rabassaires de Catalunya, amb el diputat Companys i l'advocat assessor del Sindicat En Pere Estarús Eras.

Noves juntes

A l'Assemblea de l'Associació de Dependents d'Agents de Duana, Consignataris, Armadors i Similars que, com anunciarem, va tenir lloc el dia 27 de gener propassat, fou elegida la següent directiva:

(President, En Joan Pàmies; vice-president primer, En Francesc Piquer; vice-president segon, N'Isidre Romero; secretari, Benvingut Teixidor; vice-secretari primer, En Josep Prous; vice-secretari segon, N'Esteve Barce; tesorera, En Josep Timoner; vocal (Duanes), En Josep Maria Pérez; vocal (Consignataris), En Frederic Véllez; vocal (Transportistes), N'Andreu Pénaz; vocal (Exportadors), En Francesc Fornas.

També el Consell directiu de l'Associació de Cafès, Bars i Similars, per a 1923, ha quedat constituït de la següent forma:

President, En Raimond Sayol Pinos; vice-president, En Baldomer Carbó Llonch; tesorera, En Francesc Ferrer Enric; comptador, En Francesc Sabater Petit; secretari, En Francesc Gibert Grau; vice-secretari, N'Emili Pagès; bibliotecari, N'Agustí Bal Balada; vocals, En Ramon Sadell Oliva, N'Isidre Guisat Campderrós, En Llorenç Capell Casals; En Joan Pujol Munné, En Josep Roca Tudó, N'Antoni Rafecas Buxens, En Ramon Capallades Moragas i En Josep Mir Lloré.

Baralla

Per qüestió del treball, Angel Trulls Sans, de vint-i-quatre anys, es va barallar amb un individu al Bar Albió. El Trulls fou guarit a la casa de Socors del carrer de Barba, on se li aplicà una ferida lleu a l'orella esquerra i erosions a la cara. L'altre individu, el nom del qual s'ignora, fugí.

El Sindicat de ferroviaris

El Sindicat Lliure de ferroviaris espanyols a elegit, en la seva darrera Assemblea general, la següent junta directiva per a l'any actual:

President, Joan Morenos; vice-president, Vintcent Pineda; secretari, Ramon Penyarroja; vice-secretari, Andreu Duran; comptador, Josep Burd; vice-tesorera, Esteve Ruiz; vice-tesorera, Victor Belmonte; vocals, Leandro Esquerda, Joan Riudoms, Joaquim Cobo, Pere Prades, Lluís Garriga, Josep Rosés, Ciril Rodríguez Vaz.

GOVERN CIVIL

Diu el governador

El senyor Ravallós al rebre ahir al migdia als periodistes, els va dir que era el primer dia de festa, des d'ell era a Barcelona que, no tenint gaire feina, havia pogut sortir a passejar aprofitant la bonança que feia. He assistit — digué — a la festa organitzada per la societat Foment de la Cria del Canari i després he estat al Palau de la Fira de Mostres, on s'hi celebren els Campionats del Món de Tennis. Totes aquestes visites les féu el senyor governador a peu.

Després, parlant de la tranquil·litat que regna a Barcelona, jutjant pels comunicats de la "Jefatura", féu un elogi de la ciu-

ladans de Barcelona i de Catalunya en general, fent remarcar la seva estranyesa que en una ciutat tan gran com Barcelona hi hagi tan pocs successos i crims.

Va dir-nos després que encara no havia estat delinqüent l'agressor del crim ocorregut abans d'ahir, a la tarda, en un pou del Metropolità.

Detenició del calze de Llois del Banc de Barcelona

Ahir, al vespre, al rebre als periodistes el senyor Ravallós va manifestar que havia estat detingut a Sagunto per un inspector de policia i dos agents el calze de la secció de títols del Banc de Barcelona, Manuel Ferrada, contra el qual fou presentada una denúncia fa pocs dies, per haver fugit amb una important quantitat.

Viaja

Ahir va visitar al governador civil senyor Ravallós, el marqués de Comillas.

El lector diu...

DE RE-HIGIENICA

Sr. Director: Jo crec que els veïns dels carrers que us anomenaré, que paguen sense regatejar, en sembla que tenen per tot deure de queixar-nos contra la total deixadesa que tenen les autoritats o els dependents de les mateixes en permetre que "nosaltres" mateixos tirem galleda damunt de galleda les escombreries a tots indrets i costats de la majoria dels carrers del casc antic de la nostra ciutat, els noms dels quals em guardaran de mentir, referent a la meua apreciació. Mencionaré un quants com a mostra: Arc dels Jucos, Freixures, Corines, Baix de Sant Pere, La Carassa, Mirambell, Cotener, Fonollar, Fladassers, Basses de Sant Pere, Mare de Déu, Arc de Sant Cristòfol.

R. Rocabert

Sr. Director: En el nostre arbrat, especialment en el de la plaça de Catalunya i en el d'altres places de la ciutat, en les quals hi ha parterres, s'hi troba a faltar els arbres del nostre país. Els arbres els rours i els pins han estat completament oblidats; podrien alternar amb els ja existents, com són les palmeres, que han estat usades amb massa profusió, i així combinats els arbres produïrien un excel·lent efecte, trencant en part la monotonia d'alguns llocs.

També es podrien usar alguns arbres fruiters, com mitjà de decoració urbana. Donarien una nota de color al conjunt i ens recordarien la frescor dels camps. Caldria, doncs, reformar i coordinar un xic l'ordinació de l'arbrat urbà.

O. E.

REVISTES D'ESPORT EN CATALA

Sr. Director: Malgrat del renouement nacionalista, malgrat del patriotisme dels nostres deportistes, no tenim una revista informativa d'esports, redactada en català. ¿Per què desapareixen les que, com Catalunya Esportiva i La Raça, honoraven el nostre verb? ¿Per què, en canvi, prosperen les redactades en espanyol, i allò que és més lamentable, a l'espanyol? La manca de feclan, l'únic damunt el front dels deportistes catalans. La culpa, al capdavall, és d'ells, és nostra, és de tots plegats.

Joan Ferrer

PER LA DEPURACIO DE LES SARDANES

Sr. Director: Cal, com ha escrit en aquesta secció el senyor Mainar, escloure dels nostres programes de sardanes les espanyolades. Cal, però, no barrejar en aquest afer, els partidismes, que acaben sempre en discordies.

La sardana és, fet i fet, dansa de germanor.

L. Albert i Roig

A BARCELONA COM A BERLIN

Sr. Director: A la secció "Vària" es cressava el tràfic berlinès, no fa pas gaires dies. Doncs bé: allà on dia Berlin poseu-hi Barcelona, i allà on dia estacions de suburri i cavalls forans, poseu-hi estació de Sarrià i Provença, Gràcia, Sant Gervasi, etc., i la descripció valdrà.

Cops de puny entre barcelonès; cops de puny entre barcelonès. Ofec per les platifomes alemanyes, ofec a les d'ací. Servei deficient a Berlín, servei deficient a Barcelona.

Una diferència, però: els alemanys empenen una bicicleta i, cop de pedall ve, cop de pedal va, arriben a la meta. Nosaltres, pacients, ens anem a esperar a esperar-nos, da-li que da-li, sota el fred i el vent.

Federació Recasens i Vidal

FEDERACIO NACIONAL D'ESTUDIANTS DE CATALUNYA

Sr. Director: Atorgo el meu vot a la proposició de l'estudiant Coromines demanant la celebració d'un Congrés català d'estudiants i la consegüent Federació nacional. Crec que tots els estudiants de Catalunya haurien d'estar inscrits a una de les associacions existents o a les que eventualment es poguessin crear. I, per damunt d'aquestes associacions, la gran Federació nacional d'estudiants de Catalunya, que les compringués totes. L'estudiant que un romangués fora hauria de sentir, a can d'un poc, els inconvenients del seu isolament. Per la catalanització de l'estudiant i de l'ensenyament aquesta Federació podria ésser molt eficaç.

Joan Ribera i Pujol

SARDANES, FUTBOL I BRAUS

Sr. Director: Algú s'ha queixat des d'aquesta secció de la descatolització de les sardanes. Jo crec que la causa és la manca de la descatolització del futbol. Els sardanes són el que bella part del públic dona en els nostres camps de futbol. Crida, gestualitat, doncs insula contra els jugadors, etc. Doncs bé: aquesta massa incivil que concorre al futbol no té res que veure amb els veritables aficionats d'aquest esport nobilíssim. Són els antics concorrents a les corrides de toros espanyols, que s'han desplaçats a les corides il·lustradament al camp d'esports, civil, amb la plaça de braus, espanyola.

El mateix passa amb les sardanes. Els partidaris de les sardanes decadents no tenen que veure amb els veritables sardanistes, ni amb els nobles competidors. Són els antics concorrents a la Bohèmia i a l'Iris, que han confós la nostra dansa honesta i civil amb el moviment simiesc del ball exòtic.

¿Solució? Convenir de grat o per força a una part dels flamants futbolistes que llur lloc no és entre els veritables amants de l'esport correcte i a una part dels flamants sardanistes que llur lloc no és entre el bon públic assenyat de les sardanes.

R. Botll i Baró

POLS, RAMATS I TRIPIJOC

ESPORTS

Els Campionats mundials de Lawn-Tennis

(Segon dia)

Amb un ple gairebé complet, sobre tot a la tarda, van tenir lloc els partits d'ahir, oferint el públic de la indústria un magnífic aspecte per la seva vistositat. Sense dubte, el nostre gran públic va captar la importància que tenen aquests Campionats mundials (per cert, els primers que tenen lloc a la nostra ciutat) i això va fer que es veiés tan concorregut el magnífic "hall".

El primer partit jugat va consistir en una esplèndida victòria per als nostres jugadors. En canvi, a la tarda, vam tenir una forta contrarietat en veure que l'antic campió de Catalunya sucumbia davant del campió de França.

En Francesc Sindreu, en guanyar com ho feu al danès Peterson, fa revivir les nostres esperances, puix ha demostrat que pot produir amb un acurat entrenament, i ell mateix haurà vist que per guanyar cal atacar constantment i canviar de tàctica a mida que el contrincant s'adapti al seu joc.

D'En Flaquer hem de creure que no està prou entrenat per jugar en pistes de fusta, puix la seva actuació va ésser molt irregular i també, cal dir-ho, va estar bastant desafortunada. El seu vencedor, pel contrari, va mostrar-se fort i segur, demés de castigar moltíssim la pilota, fent molt difícil el tornar-la.

En Còchel, l'actual campió del món, va fer una exhibició força destacada contra el danès Larsen, al qual aconseguí per a ell quasi tots els aplaudiments, puix va jugar un partit brillantíssim.

L'anglès Greig guanyà amb penes i treballs al danès Rovsing, guanyant tots dos per espai de tres hores inabundables.

En Noblum va defensar-se, com és costum d'ell, de les escomeses del danès Lindstrom, i si bé no va poder guanyar, va aconseguir, però, un bon resultat.

A continuació registrem els resultats dels partits jugats ahir: F. Sindreu guanya a Peterson, per 6-3, 2-6, 7-5, 0-6, 6-3. Lindstrom a Noblum, per 6-3, 8-6, 6-4.

Greig a Rovsing, per 6-3, 8-6, 14-9, 6-2. Còchel a Larsen, per 7-5, 3-6, 6-4, 7-5.

Generals a W. Sweda, per 6-4, 6-2. J. B. Gilbert a J. M. Liencres, per 7-5, 7-6, 6-1.

Mme. E. Brehm a M. L. Martner, per 6-4, 6-1. Mme. Baussard a Mme. Santner, per 6-4, 6-1.

Mrs. Beanieh a Mme. V. Ryckel, per 6-0, 6-0. Mrs. Mc Kane a Cranley, per 6-0, 6-1.

El programa per a avui L'ordre establert per als partits d'avui, és el següent:

Pista central
A les 10, M. Mishú (R.)—T. B. Le Besnerais (F.)
A les 11, W. C. Crawley (A.)—O. Lindstrom (D.)
A les 12, J. Coniteas (F.)—A. Jannet (C.)
A les 2, M. Alonso (E.)—R. Lacoste (F.)
A les 3, Mme. Billout (F.)—Miss Mc Kane (A.)

A les 4,15, Comte de Gomar (E.)—K. Marok (P.)

Pista número 1
A les 10, Sta. R. Torras (C.)—Mme. J. Zochowska (P.)
A les 11, R. Morales (E.)—J. B. Gilbert (A.)
A les 12, Mme. Le Besnerais (F.)—Mme. Golding (F.)
A la 1, Sta. A. Fonrodon (C.)—Mme. Monk (S.)
A les 2, Sta. J. Fonrodon (C.)—Mme. Kaefer (D.)
A les 3, J. M. Sagnier-J. E. Olano (C.)—G. A. Sautier-G. Martin (S.)

La gran prova de regularitat Barcelona, Saragossa i retorn (Primera etapa)

Afagador per la nostra primera entitat motorista ha estat l'èxit d'organització d'aquesta nova gran prova, la qual consisteix en anar a Saragossa i retornar diumenge, conservant cada classe de màquines inscrites la regularitat corresponent.

A dos quarts de cinc del matí es donà la sortida als concursants per intervals d'un minut i éssent 36 en total. L'anunciació era gran, malgrat l'hora matutina; el nostre bon amic En Canto Arroyo, en representació de la Premisa, s'ajuntà a la cursa de la qual hem rebut les següents informacions per telègraf:

Al quilòmetre llançat, a la magnífica recta on es troba l'Arg d'En Barà, hi van prendre part 31 corredors.

A Móra d'Ebre, lloc de descans, i sobre les borses convidades, hi arribaren 28 cotxes, i més tard, cinc més.

A Saragossa els esperava una gran gentada, havent arribat quasi tots els corredors prop de les sis. El recorregut (347 quilòmetres) s'ha fet en bones condicions; donada l'indole de la cursa no poden saber-se els resultats fins que s'hagin reunit els controls i jurat.

Els grans partits internacionals de futbol

L'U. T. E. de Budapest bat a l'Europa per 7 a 1

L'esplèndida victòria del famós equip hongarès palesa per si sola que és el seu joc i indiscutiblement el col·loca entre un dels millors estrangers que ens han visitat de tres anys ençà.

L'estil de l'Ujpesti és magnífic; la seva fagocitació enorme i la rapidesa dels davanters en el remat, també. Si científicament el seu joc no és tan depurat com en el M. T. K., resulta, però, molt més vistós, precisament a causa de la fagocitació que en ells és atutidora i desconcertant. Sol usar-se la paraula fogós, en algunes ocasions, per disressar el concepte de duresa; en aquest cas no és així, puix que en tot l'encontre sols recordem haver-se tocat tres fites contra els estrangers. La fagocitació d'aquests és notament científica; la del home anant sempre darrera de la bala i que sap desmarcar-se constantment del contrari.

Tot el conjunt demostra una gran avinença; és un futbol merdional, però serà científic qual únic objecte és sempre la pilota; fins donant una importància secundària als gols, l'U. T. E. demostra tot seguit que és un equip formidable, i no és doncs d'estranyar que hagi abatat els idòls que eren en el seu país, els "Magyars" i els "Ferencvóssis".

Volem esperar a recrear-nos en aquest segon match de demà per completar el juf que ens mereixen tan bons jugadors; però no volem pas deixar desmentir la formidable línia davantera que abir ens presentaren i en la qual sobresurten dos individus d'un joc verament sensacional: l'interior esquerre, Schaller, i el centre, Pribós.

Tot quant pugui dir-se de les fantasies que fa el primer, es pal·lija davant la realitat; tot el seu art en desmarcar-se, en xutar, corrent la línia... totes les virtutats que poden demanar-se en un sol home, s'hi troben encarnades. Per una revelació enorme; féu tantes i tantes coses, totes elles belles de debó, que hom pot afirmar que el públic en restà embadalit. En quant a l'avant-centre, és un oportunísim xutador; del millor que aquí s'ha vist; el "score", per la seva màgica intervenció, apuntà quatre gols. Tota la línia d'atac és de primer ordre i requereix per ésser contrarrestada uns "backs" potentíssims, dels quals avui manca el nostre Europa.

Repetim que l'equip hongarès és del millor que aquí s'ha vist; celebrariem que el públic s'hi esportin de veres correspongués als esforços d'aquest Club modest però digníssim que és l'Europa, el qual tan malament es veu ajudat fins ara. Demés, tenim la certesa que tot el qui sentí verament el futbol restarà satisfet de veure el joc d'aquests hongaresos.

No es cregui que l'Europa tingui una d'aquestes tardes grises i desconcertants, de "tant se me'n dona" que a voltes sol veure's en ell. Pel contrari, els seus davanters tingueren una de llurs millors tardes, dominant bastant i que en certs moments el gol semblava inevitable. No obstant, molta defensa dels germans Vegl i una mica de desgràcia en els nostres feren un tant desinviat el resultat, que en bona lògica hauria d'haver estat de 7 a 3.

Als primers quinze minuts de la segona part l'Europa ens féu assistir a un seguit d'emocions, tan fort va ésser el seu domini i tan gran el braó amb què jugaren; però la sort no els acompanyà gens.

La línia de mitjos, en canvi, resultà molt desinviada, constantment la fatiga i treball habitual-se al joc ràpid i variat dels hongaresos. Els defenses, totalment eclipsats i en bona part contribuïren a la desmoralització d'En Bordoy, el qual, vers al final, donava visibles mostres de decandiment.

En resum, pot afirmar-se que la part defensiva europea no correspongué a l'esforç de l'atac; però cal convenir que els hongaresos són també més persistents en l'atac que a la defensiva.

El partit quasi sempre fou mantingut amb viu interès i sols vers al final prengué quelcom, car els nostres jugadors donaren signes d'esgotament.

L'espai ens manca per detallar les moltes coses belles que s'hi veieren; ens limitarem solament als gols. La primera part, amb tot i haver començat amb una fogosa empenya europea, acabà éssent de domini netament hongarès, els quals marcaren quatre gols per un de l'Europa.

El primer als cinc minuts, d'un xut bombejat d'En Schaller, difícilment parable; el segon, d'un preciós angle d'En Pribós, rematant un fort atac. El tercer, als 13 minuts, d'un brutal angle d'En Pribós. El quart fou el millor de tots; Schaller, malgrat estar marcat per tots cantons, llançà un xut d'esquallada, deixant a Bordoy veient visions.

A conseqüència d'un centre de Pellicer, que rematà amb oportunitat l'Olivella, s'aconseguí l'únic de l'Europa, molt vistós, per cert.

A la segona part començà l'Europa amb un "gas" desconcertant que ens féu creure que el partit

acabaria ben altrament; mes totes les ocasions li fallaren. Notàrem allavors un joventut dels defenses i particularment del mig-esquerra, element terrible.

Els hongaresos, aconseguint per un moment desfer el domini contrari, arrenquen i altra volta és l'avant-centre que tira una canonada des de distància; en mig de la sorpresa general la bala entra per cinquena vegada.

Novament ataca l'Europa, el qual obté un penal, per cert de fàlta molt lleu; el tira En Pelad, però el porter detura superbament. Arrencada de l'Ujpesti i nova canonada d'En Pribós és el sisè gol. Quan poc mancava per terminar és encara l'esmentat avant-centre que aconsegueix el setè, aquesta vegada xutant per l'angle, puix una altra de les característiques d'aquests davanters és la facilitat amb què es passen d'un lloc a l'altre, però conservant sempre la col·locació de la línia.

Eren els equips:
U. T. E.: Klein, Vogl II i III; Kiraly, Baubach, Mlosovitz, Bluhon, Kosa, Pribós, Schaller i Szidon.
Europa: Bordoy, Orfí, Serra, Xavier, Pelad, Artissus, Pellicer, Julià, Cros, Olivella i Abazar.

Arbitrà En Peris; el públic no tan nombrós com era d'esperar. El "Rapid", de Viena, guanya al "Barcelona" per 4 a 0.

Fou una verdadera decepció pels aïmanats del futbol català, la tarda d'ahir. L'equip del Barcelona, el campió, va tenir una actuació deficient en extrem, a la qual cosa va contribuir-hi la formació de l'equip en el qual hi figuraven elements de categoria inferior en substitució de l'alcantara, Samitier i Piere, els quals, com no ignoraran els nostres llegidors, són a Bèlgica amb motiu del match Bèlgica-Espanya, que ha de jugar-se demà.

Serien aproximadament les tres de la tarda quan van arrencar-se els equips sota les ordres del senyor Marín, que actuava d'àrbitre.

El "Rapid" havia estat ja anunciada i el Barcelona va presentar l'onze següent: Pascual, Planas, Surroca, Torralba, Blanco, Pinyol, Vinyals, V. Martínez, Gràcia, Llobet i Sagi Barba.

Des de bon començament el joc va fer-se pesat i enutjós. El Barcelona, en conjunt, va jugar fred i apàtic, d'una manera que no acostuma a jugar el nostre campió. Això vol dir que sense esforçar-s'hi gaire els vienesos dominaren en moltes ocasions, i a no ésser per la defensa Planas, Surroca, haurien obtingut un millor resultat a la primera part. En acabar aquesta, els vienesos s'havien apuntat un gol d'un magnífic xut d'angle imparable de l'extrem esquerra.

La segona part fou quelcom més moguda, sobretot cap als darrers moments, en què el Barcelona semblava reaccionar, degut a què En Planas va passar a la línia d'atac i En Llobet a la de defensa; així féu però que el Rapid s'apuntés altres tres gols. El segon d'un bonic xut, el tercer d'un pas de l'extrem dreta completament "off-side", i el quart d'un penalty, per haver tocat En Surroca la pilota amb les mans.

El públic va demostrar en diferents ocasions la seva disconfort amb la composició de l'equip i altres vegades amb el joc dels austríacs, que paraven continuament la pilota amb les mans.

L'àrbitre, senyor Marín, va jutjar amb més voluntat que encert.

Se'ns assegura que la Comissió Esportiva del F. C. Barcelona, aprofitant l'absència dels seus valuosos elements que han hagut de marxar a Bèlgica, tenia

el propòsit en aquests partits internacionals de presentar jugadors joves i les facultats dels quals han de provar-se encara en aquesta mena d'encontres.

Però el públic no sembla entendre-ho d'aquesta manera, prenent una actitud tan desagradable i anti-esportiva de bell principi envers determinat jugador, que els directors del Club han decidit canviar totalment lurs propòsits, al qual objecte l'equip que jugarà diumenge contra el Rapid l'integraran: Pascual, Planas, Surroca, Torralba, Blanco, Pinyol, Vinyals, Martínez, Gràcia, Cella i Sagi.

Darrera hora DE MADRID

EN CAMBO I EN GARCIA PRIETO

Aquest matí del senyor Cambó ha visitat el cap del Govern al seu despatx oficial.

En rebre després els periodistes el marqués d'Albuera els ha manifestat que l'havia visitat per donar-li el condol per la mort de la seva mare política.

Al mateix temps ha manifestat el President-hem parlat d'assumptes de Catalunya.

EL RECARREGO DUANER

La "Gaceta" publica una Reial ordre de Finances disposant que el recarreg de la "Gaceta" se per les Duanes a les liquidacions dels drets corresponents a les mercaderies importades i exportades per les mateixes durant el present mes de febrer, qual pagament ha d'efectuar-se en moneda d'argent espanyola o en bitllets del Banc d'Espanya, en lloc de fer-ho en moneda d'or, serà el de 23'89 per 100.

També publica una Reial ordre disposant que les cotitzacions que han de servir de base durant el mes de febrer actual per liquidar el xut per cent de recarreg a què han d'estar subjectes les mercaderies, productes i procedència de nacions a les quals s'aplica la primera

Per llogar
Locals a propòsit per a petits obradors o tallers, lloc quiet i tranquil. Vil·la, 2. Sarrià. Rda: Paez de St. Joan, 16, segon, segona.

Clinica Vies — Urinaries
del Dr. Giménez, Rambla Pla Blanquerna, 8, 1er (entre Hospital i Sant Pau)
VENERI, IMPOTENCIA, SIFILIS
Especials tractaments per al guariment ràpid de les MALALTIES SECRETES
MATHIU, PELL, BUFETA, PROSTATA
Consulta: de 9 a 12 i de 3 a 8 econòmicament per a empleats i obrers.

Venda o arrendament
clos miner coure, argent, la-hors, 16 km, bona carretera, estació Robledo Charela, Arrendat Pelletier, es disposava explotat-ho com a disminuir negocis. N. Fernández. Elista correus, Madrid, sense correus.

Per a COMERÇ, TAQUÍ-MEGA, i 1810-MAS, estudi, senyor senyoreta, a la Acadèmia COTS
carrer Arcs, 10
Telèfon 5041-A
La més important de Espanya

INSECTICIDA PARADELL
Alimimulo, Caja de Asalto-28 Farmacia

ependent
Recent acabat el servei militar que estigui o hagi estat sempre en casa de detall de gènere de punt o merceria, que el conegut ho, es necessita. Es indit sollicitar-la si no reuneix aquestes condicions i no adina molt bones referències. Escriure a LA PUBLICITAT, núm. 2542.

Tapissos pintats
La casa més important d'Espanya. Especialitat en tapissos religiosos. Exposició permanent de quadros al oli, gravats, oleografies, etc. Fàbrica de rures i molins. No compreu sense visitar aquesta casa. R. MONTFALCON
Boters, 4, final Portaferrissa.

ES NECESSITA
Jove de 16 a 18 anys per a oficines, 1 corredor, Passeig de Gràcia, 95. — De 9 a 12.

Brodadoras
Se'n necessiten amb màquina pròpia sistema "Cormel", per feina fàcil i ben pagada. Dirigir-se a Joaquín Tresserra, Mendez Nuñez 10, pral., segona. Urgent.

DE L'ESTRANGEER

LA RECONSTITUCIO FINANCERA D'AUSTRIA

París, 2.—Durant la sessió celebrada aquest matí pel Consell de la Societat de Nacions el president del Comitè d'Austria pronuncià un discurs, en el qual insistí sobre els progressos realitzats, així com sobre l'importància dels resultats obtinguts pel que fa referència a la reconstitució financera de l'Austria.

Els representants francès, italià i britànic parlaren de les excel·lents intencions encaminades a concertar el més aviat possible un tractat de comerç amb aquell país.

El canceller austríac pronuncià un discurs, expressant la confiança que Austria té posada en la Societat de Nacions.

Per últim, el comissari general de la Societat de Nacions a Viena declarà que la Societat de Nacions a Viena declarà que l'acció engendra del Govern austríac i la bona voluntat dels Governes estrangers són condicions essencials per la reconstitució financera del país.

El Consell aprovà després l'informe presentat per la Comissió Consultiva sobre el tràfic que es realitza amb l'opió i altres narcòtics.—Havas.

EL CONFLICTE POLONÉS-LITUÀ

París, 2.—El Consell de la Societat de Nacions s'ha ocupat, a la seva última reunió, del conflicte polonès-lituà, acordant ajornar tota deliberació sobre el repartiment de la zona neutral i portar davant de la Societat de Nacions l'assumpte referent a la protecció dels elements no polonesos residents a Viena.

També s'ocupà de la qüestió del Surco acordant invitar aquest Govern a adoptar totes les mesures que cregui convenient per augmentar les forces de policia, amb l'objecte de garantir l'ordre i la tranquil·litat pública en aquella zona marca.—Havas.

Es la reina de les agües de taula la de la Vall de Sant Daniel

Depositar: JOSEP PAGANS, Ponent, 28

IMPOTENCIA DEBILIDAD SEXUAL
poluciones nocturnas, espermatorrea (pérdidas seminales), cansancio mental, pérdida de memoria, dolor de cabeza, erigidos, fatiga corporal, histerismo y trastornos nerviosos de las mujeres y todas las manifestaciones de la Neurastenia o agotamiento nervioso, por crónicas y rebeldes que sean, se curan pronto y radicalmente con las
Grageas potenciales del Dr. Soivré
Indicadas especialmente a los agitados en la juventud por toda clase de excesos (viejos años), y para conservar hasta la extrema vejez, sin violentar el organismo, el vigor sexual, propio de la edad.
Venta, 5 pías. Franco: Segid, Rambla de las Flores, 14; Farmacia Sclat, Princesa, 7 y principales farmacias de España, Portugal y América.

INSECTICIDA PARADELL
Alimimulo, Caja de Asalto-28 Farmacia

Brodadoras
Se'n necessiten amb màquina pròpia sistema "Cormel", per feina fàcil i ben pagada. Dirigir-se a Joaquín Tresserra, Mendez Nuñez 10, pral., segona. Urgent.

ependent
Recent acabat el servei militar que estigui o hagi estat sempre en casa de detall de gènere de punt o merceria, que el conegut ho, es necessita. Es indit sollicitar-la si no reuneix aquestes condicions i no adina molt bones referències. Escriure a LA PUBLICITAT, núm. 2542.

ES NECESSITA
Jove de 16 a 18 anys per a oficines, 1 corredor, Passeig de Gràcia, 95. — De 9 a 12.

Brodadoras
Se'n necessiten amb màquina pròpia sistema "Cormel", per feina fàcil i ben pagada. Dirigir-se a Joaquín Tresserra, Mendez Nuñez 10, pral., segona. Urgent.

1068 Folletín de LA PUBLICITAT

terge. Què seria de mí, Dios mío, si no creyes en vos!...

—Examinemnos ante todo este regalo y asegurémonos que no contiene nada de sospechoso... Con estos amarillos hay que desconfiar siempre y temer todos los peligros.

Mientras hablaba, con la punta del bastón iba escarbando las flores, una parte de las cuales se deshojaron sobre la alfombra.

—No—dijo él—. Nada tenéis que temer respecto a las flores.

—¿Qué vais a hacer?

—Todavía no he tomado mi decisión, pero no quiero perder un instante para obrar. Sobre todo no diga una palabra a su tía...

—Pierda usted cuidado! Pobre tía, está ya demasiado asustada. No faltará más que supiese que las amenazas van dirigidas contra ella...

Mientras hablaban se habían acercado ambos a la ventana, ante la cual, sobre un pedestal de madera esculpida, se hallaba un jarrón, lleno de ramas y flores exóticas recogidas por Elena en la pradera algunos días antes.

—¿Es aquí donde esperan nuestros amigos ver las rosas blancas o las rosas encarnadas que han de designar la víctima—dijo la joven.

1069 Los Misterios de Nueva York

—No se preocupe usted por esto—respondió Clarel—. Pero no cometa usted ninguna imprudencia y no vacile en telefonarme sobre cualquier incidente que ocurra, aun aquel que le parezca de importancia más insignificante.

Habían abandonado su puesto de observación, volviendo hacia el despacho.

Elena tocó el timbre llamando a María, a la cual encargó de recoger las flores esparcidas por el suelo, saliendo luego ella de la habitación con su prometido.

Mientras la camarera ejecutaba sus órdenes, tía Betty entró en la biblioteca para recoger un libro que ella había olvidado.

—¿Qué hacéis aquí?—preguntó a María.

—La señorita me ha dado orden de recoger estas flores y llevarmelas.

—Toma, pues, es extraño. Sin duda ha querido decir que las coloque usted en un jarro. Esapepe, yo voy a ocuparme de ello.

Tomó el jarrón que se hallaba en el pedestal colocado junto a la ventana.

—Estas flores están marchitas—prosiguió la anciana señora—. Tenga usted la bondad de retirarlas... ¡Voy a poner

1070 Folletín de LA PUBLICITAT

cilio de la familia Dodge, llamando su atención el jarro de rosas encarnadas.

Entonces, como si no esperase más que esta señal, movió la cabeza con aire de satisfacción y, tan aprisa como se lo permitía su enfermedad, se abrió paso a través de los viandantes, tomando la dirección del barrio chino.

A esta misma hora, Wa-Fang había convocado en el nuevo domicilio donde él había fijado su guarida, a su fiel colaborador Long-Sin, así como a varios de sus cómplices.

Sentado delante de una mesa alrededor de la cual se hallaban agrupados todos ellos, estaba explicándoles el mecanismo de un aparato contenido en una larga caja de roble, abierta delante de ellos.

En el interior de la misma se hallaban dos bobinas de alambres recubiertos de seda, a cada lado de los cuales, entre agujas y diversos instrumentos bastante complicados, se hallaba una batería eléctrica.

Sobre la mesa se hallaban una docena de aparatos de cristal que tenían una gran semejanza a los que llevan los empleados de teléfonos para recibir las llamadas.

—Gracias a este accesorio—dijo Wu-Fang, señalando un disco negro del la-

1071 Los Misterios de Nueva York

—Creo que son flores para usted, señorita Elena—dijo la camarera entregándoselo...

La joven dibujó una sonrisa. Ella también reconocía la caja, sin necesidad de fijar su mirada en el nombre del florista que estaba inscrito en uno de los lados.

Elena deshojó las cintas y levantó la tapa con la alegría que experimentaba siempre que recibía flores; y éstas eran todavía más de su agrado, pues ella adivinaba fácilmente quién era el que se las enviaba.

Apartó con precaución el papel de seda que las cubría y profirió un grito de admiración.

La caja estaba completamente llena de rosas encarnadas y blancas, rebosando vida y frescura; las más hermosas, sin duda, que había recibido la joven en su vida. Elena acarició su rostro con delicia a las perfumadas flores, respirando voluptuosamente el perfume violento y delicado a la vez que de ellas se desprendía.

En este momento, apercibió una silva disimulada entre las flores.

—¿Qué me dirá?—se preguntó ella, sin abrir el sobre que tenía entre sus blancos dedos—. ¿Será, acaso, su última

TEATRES

Teatre Català Romea

Telèfon, 3,500 A.

Demà, diumenge, tarda, a les tres, última de

EL PRINCEP BLANC

A dos quarts de sis:

QUAN ELLES VOLEN...

Les carabasses de Montroig

Nit, La riquesa de Simoni-

des i Les carabasses de

Montroig

GRAN TEATRE DEL LICEU

Avui, 46 de propietat i abonament, a les nou. Comiat de l'aplaudida soprano Carme Bau Bonaplata. Última representació de l'òpera en tres actes **Macbeth**, prenent-hi part els aplaudits artistes senyora Lucet, senyors Pintucci, Ghirardini. Demà, tarda, **Manon**, pel cèlebre tenor Carlo Hackel. — Dimarts, debut del tenor Karl Hoffman, amb l'òpera **Tristan e Isolda**, prenent-hi part els cèlebres artistes senyores Haffgren i Ober i senyors Marowsky, Rode, Heuke. Mestre Schillings.

TIVOLI

Espectacle IRIS - PALMER

Avui, dissabte, tarda, a les

cinc, preus populars. Nit, a

les deu, selecta funció en

honor i benefici de la reina

del pati

LA CHARLOTTE

GRAN TEATRE DEL LICEU

Temporada de Quaresma. Quatre grans concerts pel genial pianista **Emil Sauer**. Dies 22, nit; 25, tarda i 26 nit de febrer i 3 de març, nit. Queda obert l'abonament. Als senyors abonats a la present temporada d'òpera se'ls reservaran les seves localitats fins a demà, dia 4 de febrer.

Teatre Tivoli

7 úniques funcions, 7, per l'eminent artista **Comm. ERMETE ZACCONI** del 5 a l'11 de febrer de 1923. Premis econòmics. Butaca, pessetes 6'20.—Dilluns, nit, Amicte.

Gran Teatre Espanyol

Companya de vodevil i grans espectacles
PEP SANTPERE
ASSUMPCIO CASALS
Avui, dissabte, 3 de febrer. Tarda, a dos quarts de cinc. Formidable vermut popular. Entrada i butaca, una pesseta. Cornuta i condeopata. Nit, a les 10, estrena **Apprentice**. Demà, diumenge, tarda, la primera, **Apprentice**. Currutacó i Don Joan de Serrallonga. Nit, Aprata. Currutacó!

Teatre Victòria

Avui, dissabte, 3 de febrer 1923 Tarda, a les cinc; nit, a les 10 Estrena en aquest teatre de l'esdeveniment espectacular L'opereia cinematogràfica en cinc actes **MISS VENUS**
La qual partitura, de moda actualment a Barcelona, conté la música rival de la de **Viuda alegre**, **Princesa del dollar**, etcètera, etcètera. Adaptació espanyola, cantada per notables artistes i chor general. Nodrida orquestra, dirigida per **Hans Allbott**, autor de la més bella partitura d'òpera.

Teatre Nou

Espectacles Empresa Fraga S. A. **Companyia argentina MUIRO-ALIPPI**
Avui, dissabte, tarda, a les cinc. Gran moda, i nit, a les deu. **Pompas de jabon**, La borrachera del tango, Fiesta argentina.

Teatre Còmic

Gran companyia dramàtica castellana **ROJAS-CAPARO**
Avui, dissabte, nit, a dos quarts de deu. Colossal programa. Estrena en aquest teatre de l'aplaudidíssim drama en set actes i diferents quadros, **Magdalena la mujer adúltera**, magnífica presentació, decorat especial dels senyors Brunet i Pous i Garcia. — Demà, diumenge, tarda i nit: **Magdalena**, la mujer adúltera.

Gran Teatre Espanyol

Molt aviat, estrena del vodevil en 3 actes, de Hiennequin, **Veber i Billard** (els tres asos del vodevil)
LA SEGONA NIT DE NUVIS
500 representacions a París
Exclusiva de l'Empresa per Espanya
Gràcia. — Elegàcia. — Distinció.
— Cèle. — Lluces toletes.
Presentació esmerada. — Decorat nou.

Teatre Poliorama

Companya de comèdia **QUELL - TUBELA - ASQUERINO - CORTES**
(Telèfon 4134 A)

Avui, dissabte, tarda, a les cinc, popular:

MI COMPANERO EL

LABRON

Nit, estrena a Espanya de la comèdia en tres actes i en prosa, dels senyors Josep A. i Ferran Fernández Portero,
LA MORAL DEL AMOR

Teatre Novetats

Demà, diumenge, 4, tarda i nit:

Projeccions deportives

PENA NEGRA

Interessant joc de futbol

F. C. NURENBERG

F. C. BARCELONA

Les meravelles del ski

ELDORADO

Coliseu de varietats

Avui, dissabte. Tarda, a les cinc.

Nit, a les deu. Grans sessions.

PILAR ALONSO

Projecció de notables pel·lícules.

Solestad Miralles, ballarina.

Els 5 Junotro's, equilibristes.

Kenul Lula Trio, cants i danses de les illes Hawaii. Debut del gran

BALDER

La genial artista, ídol del públic,

PILAR ALONSO

Demà, diumenge, tarda, sessions

a dos quarts de quatre, i a les sis.

Nit, a les deu. Grandiosos programes.

TEATRE NOVETATS

Vuit elegants balls de disfresses, **Aurigemma - Cañadó**.—Avui, dissabte, 3 de febrer.

BALL BLAU

El dia 8 de febrer, a dos quarts de quatre de la tarda: **Gran Corlamen Infantil de Vestits**
Localitats: Casa Aurigemma, Fernando, 53, i a la taquilla del teatre

CINEMES

Saló Catalunya

Notables quintet Jordà i tercet Torrents. Avui, dissabte, últim dia del grandios exit de Douglas Fairbanks: **L'excèntric**. Succés colossal del Programa Ajuria: **Enamorada del seu xerif**, per Ethel Clayton, una veritable preciositat. **Viage del Príncep de Gales** (6 i últim). — Demà, diumenge, nit, estrena **tyenne**, per la formosa Mary Miles. — Dilluns, gran exclusiva, **Blanchetto**, per Leon Mathot. Preus corrents.

KURSAAL

Avui, dissabte, estrena:

LA TEMPESTA

Actualitat, **Viage del Rei a Alacant**

De sis a vuit es despatxaran butaques numerades per a la sessió especial de les sis de demà diumenge

Diana-Argentina-Excelsior

Avui, 3, Ziska, Silenci sagrat, El pacte, Ori Ori, Mentres ronca Nova York, Casament de Bill.

Teatres Triomf i Marina i CINEMA NOU

Avui, dissabte, 5, Els pàries de l'amor, 2; Ziska, Disraeli, La revança de l'home blanc, No es pot ésser guapa i Mary i els moros.

Gran Teatre Comtal i Gran Cinema Bohèmia

Avui, dissabte, tarda i nit. Programes extraordinaris. La interessant pel·lícula **Mentre Nova York** renca, la còmica **Kri-Kri**, la comèdia **Un pacte**, **Silenci sagrat**, la divertida **Casament de Billy**, i tercera i última jornada del celebrat film **ZISKA**. — Demà, diumenge, sessió matinal d'onze a una, estrena de **Roger La Monte** i a la nit, estrena de **Vall florida**, per Charles Ray.

Palace Cine

Avui, dissabte, tarda i nit. L'emocionant film **Silenci sagrat**, Un pacte, de la marca Metro. La comèdia **Marcel**, comediant, pel cèlebre artista **El de les ulleres**. Segona jornada de la colossal pel·lícula alemanya de sèrie, de la casa U. F. A.

L'HOMME SENSE NOM
titulada **L'express de Venècia**. — Demà, diumenge, sessions d'onze a una, de tres quarts de quatre a sis i de sis a vuit, tarda, i a les deu de la nit.

Menumental - Padró - Walkyria

Avui, dissabte, Els pàries de l'amor (6 jornada). Del viu al pintat, per Douglas Fairbanks. La venjança de l'home blanc, per Antoni Moreno. L'home dolent. Els emplaços d'En Peret Freixura. Actualitat Gaumont. — Nota: Al Cinema Padró, en lloc de Els pàries de l'amor, es projectarà **L'enigma d'un procés cèlebre**. — Demà, diumenge, sessió matinal. Tarda i nit, amb estrones.

MUSIC-HALLS

EDEN CONCERT

Asalto, 12.—Exit, Nita Ibañez, Olivaros, Troupe Rolando i altres importants números. Tots els dies, aperitif, dancing i gran tabarin americà. Grans balls de màscares.

RESTAURANTS

SORTIDA DE TEATRE a casa BONTEMPS. Restaurant especial. Pelx, Ostres i Mariscos. Quintana, 7.

ESPORTS

Frontó Principal Palace

Avui, dissabte, tarda, a un quart de cinc. Dos interessants partits de pilota. Nit, a un quart d'onze. Extraordinari partit de pilota a cistella. **Ezola i Arrarte** contra **Quintana i Aguirre**. —Després se'n jugarà un altre a cistella.

DIVERSOS

DARRERS DIES

Preus baratíssims
GENERAL, 1 pesseta
PREFERENCIA, 2 Ptes.
SEIENTS, de pista, 3 Ptes.

Cada dia
Matinée a dos quarts de 5.
Nit, a les deu

CIRC PALISSE

Gran **ESCENA AQUATICA**
Original TOBOGAN
pels 30 ossos nedadors
GRAN PISCINA
contenint 50,000 litres
d'aigua, instal·lada expressament a la

PISTA CENTRAL

A totes les representacions tot el programa complet

DARRER DIA

Diumenge, 4 de febrer

ADEU a Barcelona

Venus Sport - Palace Ball

Rda. S. Antoni, 62, i 64, i Tigre, 27
Avui, dia 3, cinquè ball de

CALÇAT

higiènic amb SOLA DE GOMA marca FORD, Box-calif, tall anglès, doble sola de cuir

14⁵⁰ i 15⁵⁰ Ptes. parell

VENDES AL DETALL

Carrer ANSELM CLAVÉ, 9 (Final de les Rambles)

Interessant!

Les existències de calçat de la fàbrica **SIMON i C.**

les vendrem al DETALL i als baixos preus amb què han estat valorades en fer l'inventari

Ni abans de la guerra havia venut mai ningú a tan baixos preus

LLULL, 21 (Darrera el Parc)

mo pensamiento de ayer el que me dirige a su primero de hoy?
Elena abrió el sobre lentamente como un goloso que se dispone a saborear una golosina.
Pero, apenas hubo pasado su vista por encima del billete, se escapó de sus labios un grito de terror.
En vez del tierno mensaje de palabras cariñosas y arrulladoras que ella esperaba, las líneas sobre las cuales ella acababa de fijar su mirada, contenían la más espantosa y terrible amenaza; el anuncio de la más terrible maquinación que hubiese inventado nunca el feroz enemigo que se había erigido contra ella.
—No me considero vencido—decía el billete—y mi odio ha designado dos víctimas: la parienta bajo cuya tutela estás o Justin Clarel... Os permito elegir libremente entre las dos...
Si sacrificáis a vuestro prometido, pondréis en la ventana las rosas encarnadas y las blancas si se trata de vuestra tía.
Elena, aterrorizada, no podía despegar sus ojos del papel en el que se establecía aquel abominable dilema.
En este momento se levantó el coramino y apareció Justin Clarel.
—Buenos días—dijo él alegremente,

de que Elena o María volvieran para colocarlas en otro jarro.
—Pero las rosas blancas, dónde están?—se preguntó él.
Instintivamente volvió la cabeza hacia la ventana.
Un grito de terror se escapó de su garganta, al ver el jarro adornado con su virginal emblema, resplandecer en aquel lugar espiado por las miradas del exterior.
De un salto se lanzó hacia la ventana y lo cogió.
Luego, arrancando precipitadamente las flores, tomó el jarro de rosas encarnadas y lo puso en lugar del otro.
Luego, volviéndose hacia la antecámara, salió.
Una vez en la calle, volvió la mirada hacia el lado de la ventana y no pudo resistirse a admirar el precioso ramo de rosas encarnadas que aparecía detrás de los cristales.
Un mendigo, enfermo y andrajoso, acababa de aparecer en la acera de enfrente marchando con gran dificultad, apoyado en un par de muletas y dirigiendo a su alrededor miradas sospechosas.
Después de haberse asegurado que ningún policía rondaba por aquellos lugares, volvió su mirada hacia el domo

en su lugar estas rosas blancas que producirán un bonito efecto.
La camarera obedeció, llevándose las ramas y las flores marchitas que tía Betty reemplazó por las rosas blancas que María acababa de recoger.
Cuando hubo terminado, dirigió una mirada de satisfacción sobre su obra y volvió a colocar el jarro frente a la ventana.
Sin embargo, Elena había llegado al vestíbulo, acompañada de Clarel.
Se disponía a despedirse de él, cuando Francisco entró para prevenirle que una trabajadora que ella había pedido la esperaba en su habitación.
—¿Me permitiréis que os abandone?—dijo ella a su prometido.
—Muy a pesar mío... Pero se trata de vuestra toilette y no me siento con fuerzas suficientes para oponerme a vuestra coquetería.
Apenas hubo ella desaparecido, cuando Justin, en vez de marchar, dejó sobre el respaldo de una silla el gabán que tenía ya en su brazo y después de asegurarse que nadie podía verle, entró rápidamente en la biblioteca.
Tía Betty no estaba ya allí.
Dirigió una mirada a su alrededor y percibió las rosas encarnadas que habían quedado allí en espera, sin duda,

Pero se detuvo al instante, al darse cuenta de la expresión de terror que contraía el rostro pálido de Elena.
Contrariado, sin comprenderlo, la interrogó:
—¿Qué ocurre? ¿A qué es debida esta expresión de terror en vuestro semblante, querida mía?
Elena se hallaba imposibilitada de pronunciar una sola palabra, tan grande era la emoción que la embargaba.
Por toda respuesta, la joven entregó a Clarel el mensaje que leyo Justin rápidamente.
—¡Nuestros adversarios no se dan por vencidos!—dijo Clarel, esforzándose en dibujar una sonrisa.
—Amigo mío, no intentéis tranquilizar mi ánimo... ¡Comprendéis perfectamente y compartís mi desesperación!
—Tranquilizaos—dijo él—. Antes de que estos bandidos lleven a la práctica una u otra de sus amenazas, tenemos el tiempo suficiente para ponernos fuera de combate.
—¿Será esto posible?
—¡Acaso no os he dicho siempre lo contrario!
—Sí, sí...—murmuró ella, clavando sobre él sus bellos ojos, en los que brillaba un rayo de esperanza.—¡Tengo mucha confianza! ¡Es preciso que